[illegible] que no creere si
[illegible] para absol-
[illegible] parece que La
[illegible] nuestro Maestro re
[illegible] respondiò illo
dicho: Pues yo digo, que si no vie
sus propios ojos sus llagas, y si no las
toco con mis dedos, y pusiere mi mano en
la llaga del costado, que no tengo de creer.
En esta dureza, y pertinacia estuuo ocho
dias, despues de los quales estando juntos
los Apostoles, y con ellos Tome, teniendo
assi mismo cerradas las puertas, entrò el Re
dentor, y puso se en medio dellos, diziendo
su acostumbrado apellido, de paz sea con
vosotros. Llegado à Tome, dixo: Ea To-
me, seamos amigos, y no por esso falte nues-
tra amistad. Veys aqui mis llagas de las ma-
nos, pies, y costado: tocadlas à vuestra vo-
luntad, y no seays incredulo, sino fiel. Oyen
do esto el Apostol tocò las llagas, como pa-
rece que prueua la antigua pintura de toda
la Christiandad acerca de este passo, porque
el Euangelista S. Iuan no declara que las to-
[illegible]

NO solamente las apariciones que se han dicho, sino otras muchas hizo Iesu Christo nuestro Señor a sus sagrados Apostoles por espacio de quarenta dias, con que cõfirmò la verdad de su Resurreccion. Y entre otras cuenta el Euangelista S. Iuan vna en esta manera. Fueron a pescar al mar de Tiberiade, el Apostol S. Pedro, y con el santo Tome, y Natanael, natural de Cana de Galilea, y los hijos del Zebedeo, Santiago, y S. Iuan con otros discipulos. Anduuieron echãdo redadas toda la noche, y sin algun prouecho. Venida la mañana, vieron en la ribera al Redẽtor, aunq̃ no le conocieron de presente. Pregũtoles, si teniã algũ pescado. Respõdierõle q̃ no. Dixoles: Pues echad red al lado derecho de nauio, y sacareys pesca. Hizierõlo assi: y fue tãta la copia del pescado q̃ prẽdierõ, q̃ cõ dificultad lo pudierõ sacar al nauio. San Iuan el discipulo a quiẽ amaua Iesus, dixo à S. Pedro, que era el Señor el q̃ estaua en la ribera. Como el lo oyò arrojose al agua, y fuesse à dõde estaua Christo: porque [illegible] tenia, no sufriò mas dilaciõ. Los [illegible] discipu- Ioan 20.

[illegible]

pusole e[illegible]
do, y herm[illegible]
con vosotro[illegible]
toles, y disc[illegible] se auian [illegible]
quedaron espantados. Pensauan si era espiri
tu, ò fantasma. Dixoles Iesu Christo. De que
os turbays? y q̃ pensamientos son los vuestros? Mirad mis manos, y pies, que la fantasma, y el espiritu no tiene carne, ni huesso, como veys que yo tengo. Llegad, y tocadme. Mirad las llagas que recibi en la Cruz, que aqui traygo las señales. Diuersos respetos tuuo el hijo de Dios para dexar en si las señales de sus llagas: aunque no demanera que le afeassen: antes parecian en su sacratissima carne como jacintos, y rubies engastados en oro. Vno fue para mostrarlas a su Padre Eterno, quando le viesse enojado cõtra los hombres, y que se determinaua de castigar los con rigor: el se le pusiesse delante, y mostrando sus llagas, le dixesse: Mirad Padre mio, lo que me costarõ los hombres. Ya que ellos no le m[illegible]ezcan, estas mis llagas lo merecen, que veys de misericordia, y los es[illegible]
[illegible] penitencia, y cõ esto [illegible]

[illegible] reccio, y
[illegible] fantasma. Hableles [illegible]
[illegible] Mirad q̃ no teneys porque se[illegible]
[illegible] uo el verme resucitado, pues en
[illegible] e otr[illegible] cosas que os signifiquè antes de m[illegible]
[illegible] ue estava, de que auia de resucita[illegible]
al terce[illegible]o dia. Abrioles el sentido, dandoles luz, y claridad, para q̃ entẽdiessẽ los dichos de los Profetas: los quales todos auiã afirmado ser cosa cõueniente, q̃ Christo padeciesse, y resucitasse, y se predicasse en su nombre la penitencia, en remission de los pe[illegible]ado[illegible]
Instituyo en ellos, y dixoles: Rece[illegible]
piritu Santo. Aquellos a quien co[illegible]ando
sus pecados absoluieredes, seã [illegible]ueltos, y
queden perdonados: y los q[illegible]o absoluiere-
des, queden ligados, y sin perdõ. No e[illegible]
Tome, dize el Euangelista S. Iuan, con
demas Apostoles, quando Christo [illegible]
Y siendo venido, y [illegible]o ydo, dixe[illegible]
Apostoles: O To[illegible] te h[illegible]
Sabe que auemo[illegible]
sucitado. Herm[illegible]
te mas que el S[illegible]
estremo [illegible]

... de Chri...
:Lo que vimos, y lo ... dio, y ...
manos, desto damos testi...
mos. Parece aqui, que por au... tocado
...me que era Apostol, las llagas de Chris...
..., estando todos presentes, dize, que ... os
las tocaron. Cierto ya el Apostol de la Re-
surrecciõ de Christo, postrandose en el suc-
lo, dixo: Señor mio, y Dios mio. Confessò à
Christo por Dios, con palabras mas claras
que otro Apostol le auia confessado. El Re-
dentor le dixo: Aueys Tome creydo por-
... isto: y mis llagas que tocastes, os
han he... que creays mi Resurreccion, y
me confe...ys por Dios. Pues yo os digo
que seran bie...uenturados los que no auiẽ
me visto, crey...en en mi. Lo qual se en-
de, acompañando esta Fè con obras. Es-
l medio para conseguir la vida eter-
bienauenturados.

VNA APARI-
...r de Tiberia...e à
la junta que hizo
...sacrati...sima...

...o S. Pe-
... y truxo la
red ... ces, en nu-
... de ciento y ... res. Y pone
el Euangelista, como por cosa miraculosa, q̃
siẽdo tãtos, no se huuiesse roto la red. Chri
sto comio cõ ellos facilmẽte, auiendo visto
los Apostoles quãdo salierõ a tierra, vn pe-
ce puesto sobre brasas, alli jũto pan. Como
se acabò la comida, pregũtò à S. Pedro por
tres vezes si le amaua. Y fue esto el examẽ q̃
le hizo para darle él sumo Pontificado, y ha
zerle Papa. Y no dexò de tener misterio, de
q̃ tres vezes le hizesse esta pregũta. Pudo ser
q̃ fuesse por auerle negado otras tres vezes.
Respõdiò S. Pedro, q̃ el sabia si le amaua. Aũ
q̃ à la tercera vez se entristeciò algo. Chris-
to respõdiò: Apacienta mis corderos. Y a la
vltima: Apacienta mis ouejas. Y aqui le diò
la dignidad de Sumo Põtifice. Hizole Papa
vniuersal, Vicario suyo, y cabeça de la Igle-
sia. Vice Christo de la tierra. Y porque des-
to no se gloriasse mucho, dix...e, aunq̃ en ci-
fra, y por palabras encubiertas q̃ le auia de se
... la muerte muriẽdo en vna C...

potestad ... Cielo, y en la tierra. Reprehendiolos por la incredulidad que auiã tenido acerca de su Resurreccion. Mandoles que fuessen à predicar por todo el mũdo su Euãgelio. Y que à los que creyessẽ, los bautizassen en nombre del Padre, y del Hijo, y del Espiritu Santo: enseñãdoles à guardar todo aquello, q̃ el les auia mãdado q̃ guardassen. Dixoles mas, que el q̃ creyesse, y se bautizasse (y entiendese, acõpañando aquella Fè cõ buenas obras) seria saluo: y el q̃ no creyesse, se cõdenaria. Declaroles q̃ las señales d los creyentes serian, q̃ en su nõbre lançariã demonios, hablarian nueuas lenguas, sanarian ... mordeduras de serpientes, y q̃ no les daria ponçoña, si la beuiessen, que pondrian ... manos sobre enfermos, y sanariã. Todo esto se cũplio à la letra en el principio que los Apostoles predicauan el Euangelio, y se hazian essos milagros. Aora hazense espiritual mente, adonde està fundado el Euangelio; porque ya milagros no siempre son necessarios en tales partes. Aunqne adõde de nueuo se predica se hazen muchos. Tambien mandò el Redentor à los Apostoles, q̃ no se apartassen de la ciudad de Ierusalen ...

... tio despues crecio tanto, y se conuirtio de manera, que fue grande la pluuia, y la tierra quedò harta y contenta. Es figura esta nuue que subio del mar, de Iesu Christo nuestro Señor, el qual en el dia de su sacratissima Ascension, subio del mar deste mundo à los cielos. Estando Elias puesto en oracion, que denota el colegio Apostolico, puesto en alta contemplacion, al tienpo que subio el Redentor del mundo à los cielos. Dize que se espera grande agua: y fue asi: que con grande afluencia repartio estando à la diestra del Padre, mercedes y fauores à los hõbres y en particular embiando sobre ellos diuino rocio de su gracia. Como sucedio este mysterio, cuentan los Euangelistas, y particularmente san Marcos y san Lucas, en esta menera.

Estando jũtos en el Cenaculo los Apostoles de Christo, sus dicipulos, cõ la sacratissima Virgen, y otra mucha gẽte, aparecioseles alli el Redentor del mundo, y despues de auer comido, y tenido con ellos diuersas razones en que les dixo: Yd, y señalad à todas las gentes, bautizandolos en nõbre del Padre, del Hijo, y del Espiritu Santo ...

Mar. ... Actu ...

Vig. G...

soys mi Hijo, y mi Dios. Mas enten[illegible]endo q̃ esta es vuestra voluntad: y q̃ cun[illegible] à la honra vuestra, y de vuestro Padre, y [illegible]tengo por bueno. Con esto se abraçariã tiernamente. Llegaria luego el Apostol san Pedro à despedirse del Saluador, y le diria: Aora Pedro, cõuiene q̃ deys muestra del amor q̃ me teneys. Dexo os por cabeça de mi Iglesia. Aueys de ser padre, y caudillo de todos los q̃ confessaren mi nombre, aueys de padecer grãdes trabajos y persecuciones, predicando mi Euãgelio. Procurad de preualecer siẽpre cõtra vuestros enemigos, y mios: para q̃ à vuestro exẽplo otros hagan lo mismo. Luego llegaria à Iesu Christo el Euangelista S. Iuan: à quiẽ su Magestad deuio de abraçar con mucha ternura, diziendole: O Iuan, y como ha de passar mucho tiempo en que no me aueys de ver. De los prosteros sereys de mis Apostoles q̃ me veran en el cielo. No porq̃ os quiera menos, pues antes aueys sido siẽpre el mas regalado de todos: mas al seruicio de mi eterno Padre conuiene q̃ esteys muchos años en el mundo, para que hagays en el [illegible]ande fruto, predicando [illegible]

[illegible]uan delante del, por [illegible] dan[illegible]ole el para bien de su benida. Hizierõ tambien fiesta los Angeles à toda la multitud de Patriarcas, y Profet[illegible], y los demas Santos que lleuaua Iesu Christo en su compañia. El Padre eterno, auiendole recebido amorosissimamente, le assentò à su mano diestra, dandole en quanto hombre, el mas eminente y principal lugar que tiene otro hombre. Despachò luego el Hijo de Dios dos Angeles, ò Angel: los quales como dize S. Lucas, baxaron à hablar à toda aquella santa compañia, y les dixeron. Varones de Galilea, que estays mirando al cielo? Sabe[illegible] que Iesus à quien aueys visto subir a el, [illegible]xarà el vltimo dia, de la manera que sub[illegible] juzgar viuos y muertos: que esto qui[illegible] dezir los Angeles. Y fue dezirles, que se boluiessen à la ciudad, como ell[illegible]s lo hizieron. Adonde la madre de Dio[illegible], con los Apostoles sagrados, estauan [illegible]sperando la venida del Espiritu Santo, teniendo continua oracion. San Paulino, Obi[illegible] de Nola. Seuora Sulpicio, y Beda, dizen, que dexò Christo, quando subiò à los cielo[illegible] señaladas las plã[illegible] [illegible] en vna [illegible]dra del monte de

se acabe. Lo qual [illegible] tiende del estar presente en el santissimo Sacramẽto del Altar. Despues desto lleuo[illegible]os de alli a Betania en vna solemne y bien concertada processiõ. Salieron de Ierusalen, poco despues de medio dia, y llegãdo cerca de aquella villa, detuuose el hijo de Dios, en vn monte que llaman de las Oliuas. Pusose alrededor toda aquella gente: los Apostoles cerca del, y mas cerca la sagrada Virgen, con la Madalena, y las otras santas mugeres q̃ la acõpañauan. Alli se despidio el hijo de la madre, cõ estas, ò semejantes palabras. Dulcissima madre mia, tiempo es q̃ yo buelua à mi Padre pues he cumplido con todo aquello à que me embio al mundo. Cosa me fuera muy agradable lleuaros conmigo este camino: [illegible]as cõuiene q̃ por algunos dias que [illegible] mis dicipulos, y le seays amparo, y [illegible] en sus trabajos, y ellos se fauorezcã de vos en sus necessidades y afliciones, en q̃ se han de ver, predicando mi Euangelio. La Virgẽ diria à esto, Hijo, y mi Señor mucho sentirè todo el tiẽpo q̃ estuuiere [illegible] tada de vuestra [illegible]rporal presẽcia, pues soys

Madalena, y derribandose à sus pies, derramando lagrimas diria: donde vays mi buen Maestro, y Señor? Que harè yo sola, y desẽconsolada, apartada de vuestra presencia. Los demas Apostoles llegarian à pedirle su bendicion. El Señor los bendi[illegible] leuãtado sus manos en alto. Y teniendo todos puestos en el los ojos, vieronle poco à poco leuantar de tierra. Vieronle subir por el ayre. Vieron que vna nuue clara y resplandeciente le rodeò por todas partes y se les escondio de su vista. Lo demas que passò de su entrada en los cielos puede algo imaginarse, y muy mal con palabras declararse. Rompieronse los cielos. Salieron Coros de Angeles sin numero à recebirle, todos alegres y muy contentos. Preguntauanse vnos à otros, como dize Isaias: Quien es este que viene del mundo, teñidas sus vestiduras en sangre? Hazian esta pregunta los Angeles, no porque la ignorassen, que bien le conocian, y sabian que era Dios, sino era vna manera de preguntar, admirandose: como si dixeran. Quien pudiera pensar que el hombre inferior à nosotros, y a sea tan superior nuestro

Petri Gomiel opuſculū quibuſdam regulis deſeruiens: quae de quantitate ſyllabarū a Grāmaticis traduntur. bis crambe

[illegible] ou que trae congo las lan[illegible]

Petri Gomiel Grāmatice pfessoris breuissima cōmentatio in nō nullas pquāvtiles rei litterarie regulas quantitati syllabaꝝ deseruientes iuxta processum quinti libri secūde editionis introductionum Latinaꝝ Aelij Antonij Nebrissensis Viri disertissimi preceptoris sui.

uires non haber c

Um inter syllabe accidētia tempus cōnumeref: z eius cognitio nō paululum emolumenti Grāmaticis afferat: Antonius Nebrissensis Vir eruditissimus z preceptor noster egregiꝰ de eo seorsum/ sicut ceteri introductionū scriptores/ breuiter z quantū operi suo consentaneū erat/tractare instituit: ne ignorata syllabaꝝ ratiōe z quātitate/hoc est longitudine atqz breuitate/in Barbarismi foeditatē: que penitus vitanda est: incidere cogamur. qui z ipse Barbarismꝰ z scripto: z pronunciatione cōmitti dicitur. Sed quia in libro tertio huius secūde editionis: vbi quattuor partes Grāmatice preceptiue/atqz octo partes orationis perstrinxit: eiusdē tēporis diffinitionē posuit sic inquiens.

Tempus in syllaba est duratio siue tractus: in quo profertur:

eam in hoc quinto libro suaꝝ introductionū: cuiuſ particulam delegimus/exponendamqz amicis ac discipulis nostris desumpsimus: pretermisit.

Hoc tamen primū scire te volo/complures Grammaticos quincuplex in syllaba esse tempus asseruisse. Unū scilicet. Unū semis. Duo. Duo semis z Tria.

Tēpus vnū tūc dicit syllabā habere/ cū vocalis p se breuis est. vt Que. vel vna cōsonās sequit. vt Caput.

Tempus vero vnum semis/ cum vocalis cōmunis est vt Pharetra. Tenebre.

Tempora autem duo/cum vocalis natura vel positione longa est. Ut Ora. Ars.
Tempora duo semis/cũ post vocalem natura longam vna sequitur consonans. Ut Ros. Mos.
Tempora autẽ tria / cũ post vocalem natura lõgam due sequunt̃ cõsonantes. vel vna duplex. Ut Mons. Frons. Rex. Dux. Mediaetates tamen illas temporũ/triplicitatẽ eorũ subticentes/cum res duriuscula cognitu sit: ad tẽpora integra/hoc est ad vnũ vl'duo Priscianus ꝛ multi alij reducũt. Quod ipsum ꝛ Antonio Nebrissensi diligentissimo Grãmatico preceptori nostro in priori editione placitum fuit. Quapropter sic cum eo/imo cum maxima Grãmaticorum turba dicamus oportet.

Syllaba lõga ẽ: quae duo tpa consumit in plātione. Breuis vero syllaba est: quae vnũ tempus consumit

Quod ꝛ Diomedes libro secundo confirmat ita. Diomed.

Uocales correptae singl'a optinẽt tempora. Productae bina.

Cui regulę Alexãder quoqꝫ cõsonus ẽ sic inquiẽs. Alexan.

Syllã q̃ breuis ẽ: vnũ tẽpus tenet ĩ quo profertur. Lõge spaciũ õbes gemiare.

Quod patet in hac dictione Corpora: quę in prima syllaba/cũ longa sit: duo tempora. hoc est duos tractus siue duratiões. In ceterarũ vero vtraqꝫ/quia breues sunt/vnũ ꝛ simplex tẽpus habet. Et sic breues syllabę duę: qs Grãmatici correptas quoqꝫ/siue curtas vocãt/nõ vincunt vnã longã: quã ꝛ pductã appellant/in quantitate.

Omnes vocales apud Latinos mediae sunt hoc est quod pro-

duci ꝛ breuiari possunt.

Prisci. Cuius regulę sensus Prisciani ē i pmo libro sic dicētis.

Vocales apud Latinos omnes sūt ancipites vel liquidae. hoc est quae facile modo produci. modo corripi possunt.

Quod p singulas vocales fiet tibi exēplo manifestius. A. enī prima i ordine Alphabetico vocal' i pma syllaba huius vbi Amare breuis est. In secūda vero lōga.

E. quoqꝫ secūda vocalis in primis duabus syllabis huius vbi Legeremus corripit. Sed in tertia producit.

I. praeterea tertia vocalis i secūda ꝛ vltima syllaba huius verbi Audimini longa. In tertia tamē breuis est.

O. etiam quarta vocalis in prima syllaba huius nominis Domino breuis est. In vltima vero longa.

V. similiter quinta ꝛ vltima vocalis in hoc vbo Sustuli primā syllabā lōgā occupat. Secundā autē breuē.

Y. quoqꝫ Graecū: (quod y psilon. idest subtile Graeci appellāt/quodqꝫ nobis tantū in dictionibus Graecis deseruit/neqꝫ eas incohare potest/nisi praecedat aspiratio. vt Hydra. Hymē. Hylas. Hymnus:) eodē modo se habet. Nam in dictionibus. Cyrene. Tydeus. longa. In his vero Tityrus. Tyrannus breuis est.

v Vero post. Q. semper liquescit. post. G. ꝛ. S. plaerunqꝫ.

Sed de. Q. littera nō nihil primū dicamus. Quę tā ꝛ si eiusdē videt esse soni siue potestatis cū. C: eam tamē Latini Auctores ad eas dictiōes excogitauere: in quibus pinguior quodāmodo duriorqꝫ sonus exigi videbatur/ꝙ per. C. litterā praestari possit. Quod sane terminatio ipsius. Q. in. V. ꝛ necessaria cōsequentia alterius. V. post illud ꝛ ante alterā vocalē indicare potest. Ad quarū vocaliū cōiunctionē vtilis esse dicit: alias sup

uacua. Qua etiam in re Antonij nostri verba in re- Ant. N
petitione: quã de litteris fecit: ex multoꝝ cõsensu Grã-
maticoꝝ posita adducere perlibet. Is enim ita inquit.

Omitto q. K. est penitus ociosa: cum in eius locũ. C. successerit. ꝛ quod. Q. non est multũ necessaria: cum. C. ꝛ. V. eo modo sonũ illum praestare possint: qué. Q. adiũcta. V. ostendit: quemadmodum. S. ꝛ. S. V. liquida sequente.

Ipsa preterea / vt ait Priscianus libro primo / propter Prisci.
nihil aliud scribẽda videt̃ esse: nisi vt ostendat̃ sequens
V. ante alteram vocalẽ in eadem syllaba positũ perde
re vim littere. vt Aqua. Queror. Loquitur. Loquor.
Ubi littera. V. liquescere atque euanescere videt̃. Ea
nanqꝫ nõ est tunc vocalis: cũ post se in eadẽ syllaba ali
quã ex vocalibꝰ exigat. quaꝝ duę / nisi aut in Diphthõ
go. aut in Synereſi: de quibus postea dicemus: sub
vna syllaba comprehendi conglutinariqꝫ nõ possunt.
Non quidem est consonans: cum neqꝫ post consonã-
tem in eadem syllaba possit consonans facta collocari.
Sed neqꝫ ante consonãtem quidem. Quam ob rem
teste Prisciano eodem libro mutata fuit nonnũquã in Prisci
B. Ut Celebs. quod exponit Celestium vitã ducens
Non enim / nisi cum vocali ꝛ in principio syllabę poni
potest. Quare syllabam nõ terminat. Neqꝫ vocalem
Q. precedentem positione producere potest. quod fa-
ceret: si consonãs esset. De qua ꝛ Diomedes libro se- Diom
cundo sic ait.

V. littera interdum nec vocalis. nec cõ sonans habetur: cum inter. Q. litteram consonantẽ ꝛ aliã vocalẽ construit̃. Itẽ

Digamma ascribi solet: vt cũ ipsa praeponitur: Ut Seruus. Uulgus. Litterã geminari in vna syllaba plurimi negãt.

Isidor. Sed de Digamma paulo post latius. Isidorus pręterea Etymologiarũ libro primo capite tertio cũ nec vocalis/nec cõsonãtis interdũ vim possidere videatur: eam nihil esse dicere nõ reformidat. Cuius hęc sunt verba.

U quoqz littera ꝓinde interdũ est nihil qa alicubi nec vocal̃. nec cõsonãs ẽ: Ut Quis. Uocal̃ enĩ nõ ẽ: qa. J. seqt̃. i. in eadẽ syllaba. Cõsonãs nõ ẽ: qa. Q. praecedit Quę ante nullã cõsonantẽ potest poni ĩ eadẽ syllaba. Ideoque quando nec vocalis. nec consonans est: sine dubio nihil est.

Nec credas eundem Isidorũ omnino intellexisse. U. tunc nihil esse: cũ vocalibus post. Q. syllabicãdis in eadem syllaba semp/vt paulo ante dictũ est/pręponatur: sicut & post. G. &. S. plerũqz. Ut Qua. Anguis. Suauis. Nõ desũt pręterea q asserãt. U. post. G. aut Q. sequẽte. A. vl̃. O. sonũ suũ amittere. Ut Lingua. Extinguo. Aqua. Loquor. E. autẽ vel. J. sequẽte velut consonantẽ ꝓnũciari. Ut Lingue. Extinguis. Aque. Loquitur. Quod haud quaq̃m sentitur. atqz id quidẽ nõ a viris doctissimis approbari cõperimus. Qui potius quęcũqz sequatur vocalis: U. ꝑdere vim litterę & liq̃scere/eodemqz tunc modo pronũciari indifferenter affirmant.

Papyr. Quinti. Dicunt etiã Papyrianus libro quarto de Orthographia. & Quĩtilianus libro ꝑmo d̃ oratoria institutione. U. post. Q. frustra geminandũ esse/omninoqz id fieri non posse: ne scilicet duę litterę eiusdem in se soni & vocis tam inuicem/q̃m cum terminatione ipsius.

Q:collidant. Nam/quasi ipsum/in. V. terminari videtur. Et sic pluriū sonos in vnū cōfundere cogemur. Quod veteres Quum quādo aduerbiū est temporis & tempus significat pro Qum siue Cum dicētes fecisse perhibentur. Cuius opinionis Victorinus etiā Ma- Vict. M
rius fuisse dicit. Quom similiter ꝑ eodē plerunqȝ scriptitarūt. Sȝ neqȝ recētiores Latini Quū siue Quom omnino aspernātur. Ipsi preterea veteres. Quuius. Quuia. Quuiū. Quuias Quuiatis quoqȝ per duplex VV. dicebāt. Que postea per. C. & simplex. V. sicut & alia permulta: nō per. Q. scribi ceperunt. vt Arcus. Locus. Oculus. Cur. Antique vero Arqus. Loqus Oqulus. Qur. Siue Arquus. Loquus. Oquulus. Quur. Quu syllaba pro Cu posita Prisciano teste li- Prisci.
bro primo. Et quidē vulgus Grāmaticoꝝ per. C. scribit: cum magna inter has litteras affinitas sit. Quod ipsum dictio Nec per Apocopen a Neqȝ dictione facta. Q. in. C. cōuersa/cū syllabā non possit ipsa terminare: aperte etiam probat. Et licet hec littera. V. post Q. posita vocali sequēte &/vt nō nulloꝝ vbis vtar/syllabe sonum optinente vt Aqua/suū sonū perdat: Consonāte tamē imediate posita eundem/vt illi aiunt/retinet. Vt Equs. Reliqus. Iniqus. Loqunt. Sequnt Obliqus. Frequentior tamē vsus Equus. Reliquus. Iniquus. Loquunt. Sequūtur. Obliquus. & multa huiuscemodi alia per duplex. VV. obseruare videtur.

Sed de. V. liquida post. Q. &. G. hactenus. Hoc etiā scito. V. litterā: que vocales ferire dicit consonans facta. vt Vale. Aue. Venus. Vita. Silua. Soluo. Inuidia/nō nunq̄m a Poetis per Dyeresim dissolui & pro vocali breui assumi. Aliquando etiā pro nihilo haberi. vt alias exēplis ostendemus. Nō nulli preterea aliquādo pro duplici consonāte accipi dixerūt. qd in preteritis ꝑfectis tertie & quarte cōiugationis maxi-

me apparere potest. In quibus. I. ante. U. consonã-
tem posita producit. Ea tamẽ subtracta corripitur. Ut
Cupiui. Cupij. Cupiuerã. Cupierã. Audiui. Audij
Audiuerã. Audieram. Sed quẽadmodũ pro. F.
Digãma Aeolico: quod fuit apud veteres: postea sur-
rogata ꝛ accepta est / aliquot exemplis ostẽdamus. Ipsi
namque Festis. Fespera. Fis. ꝛ Digamma inuerso
Claudij Cesaris tẽpestate / vt nõnulli affirmãt / exẽplis
qꝫ probãt / Ser Ⅎus. Ⅎulgus. Ⅎixit. ꝛ similia dixerũt.
Postea vero Uestis. Uespera. Uis. Seruus. Vul-
gus. Uixit. Itẽ hiatus siue euphonię causa. U. in-
terposita loco Digammi. F. ꝓmulta alia sic enuncia-
ta sunt. vt Clauus. Dauus. Arguus. Coruus. Ouũ
Pauo. Bouis. Ouis. Itaqꝫ loco. F. Digãmi re-
centiores ac nostri Auctores. U. cõsonãtem posuerũt:
Papyr. quia teste Papyriano affinitatem in sono habere vide
batur. (Utraqꝫ eni videt inter dentium discrimina ef
Ant. Ne. flari. quod ꝛ Antonius noster in opere / quod hispane
de litteris subtilissimo artificio composuit / optime tra-
dit.) ꝛ Digãma ipm cũ alio sono in dictionibus ijs: q̃s
a Grecis accepimꝯ: ꝛ in Latinis loco PH: per quas
primitus / vt quidã aiunt / scribebant: queqꝫ in Grecis
obseruantur: Ut Orpheus. Phoebus. Phaeton:
scribi statuerũt. Ut Fucus. Fama. Fuga. Fur. Felix
Filius. Facio. Funus. Focus. Cõsueuerũt quoqꝫ
Antiqui AF. cũ Digãma. F. pro. AB. cum littera
B. describere: cũ per. A. ꝛ. U. dici non posset AU.
nõ eni. U. cõsonans: que in locum. F. successit: potest /
vt supra dictũ est / syllabam terminare. Hoc ꝛ postre-
mo nota Antiquiores Aeoles hanc litteram / vt multi
aiunt / habuisse. que / quia duplicis Gamme figurã de-
tinebat: vt ꝛ nunc detinet (nã ex duobus. Γ. cõponi di
citur:) Digãma a plerisqꝫ ex nostris cognomiata fuit.
quasi / vt quidã exponit / duo Gamma. idest Gamma

Grecū super aliud Gamma. A nō nullis vero ei hoc
nomē datū est: qd̄ apud Aeoles prius habuisse dicit / vi
delicet Uau. ab ipsius voce profectū testibus Uarrone Uarro.
& Didymo. quid ei nomē fuisse asserunt. Sed hec & Didy.
alia permulta: que breuitatis causa de. F. Digāma &
littera. U. earūqȝ vigore atqȝ affinitate subticuimus:
Priscianus & alij Grāmatici te docebūt. qui de litte- Prisci.
ris exactissime simul cū Antonio nr̄o loquūt. Quare
post longā digressionē ad liquescentiam: qua decagitur:
redeamus.

Pretera antecedēte ipsum. U. & sequēte. A
8 vel. E. vocali sepissime apd̄ Poetas liqscit.
Ut apud Uirgiliū libro nono Aeneidos. Uirgi.

Suadeo. Suadet enim vesana fames. manditqȝ trahitqȝ.

Idem in Bucolicis.

Suadeo. Sepe leui somnum suadebit inire susurro.
Suauis. Sic posite quoniam suaues miscetis odores.
Insuetus. Non insueta grauis tentabunt pabula foetas.

Idem Georgicoꝝ Secūdo.

Māsues. Frugibus infelix. ea nec mansuescit arando.
Cōsuesco. Restituant. Adeo in teneris consuescere multum est.

Idem Aeñ. li. quinto.

Suetus. Proiecit. quibus acer Eryx in prelia suetus.
His magnum Alciden contra stetit. his ego suetus.
In his enim dictionibus Suadet. Suadebit. Sua-
ues. Insueta. Mansuesco. Consuesco & Suetus. U
post. S. A. vel. E. subsequente liquescere dicit. Cuius
rei infinita prope exempla vulgo inuenies. Est pre
terea diligenter animaduertendū quod Antonius no- Ant. Ne.
ster in repetitione sua: cuius paulo ante meminimus:
dicit. U. liquidam nō quasi vocalem proferri: quod ab
Italis fit. Aut penitus surdā: quod ab Hispanis: sed
quodam medio sono eliquari debere. Quādoqȝ pre
terea apud eosdem Poetas eisdem vocalibus subse-

Stati. quentibus vim suam retinet. Ut apud Statium libro primo Thebaidos.

Immo agite: et positis quas nox inopina suasit. Suasit.

Et i quodam argumento tertii libri Aen.

Ardet amore grani Dido. Soror. Anna suadet. Suadet.

Virgi. Virrgilius in opusculo de Luore.

Non lux. nō cibus est suanis illi. Quod carmen (quia Suanis. Phaleuticum est: conficit Spondeo Non lux. Dactilo. Nō cibus. et tribus Trocheis Est su. Auis. Illi.

Et quod vulgus grāmaticulor vbique iactitat.

Decipiuntur aues per cantus sepe suaues. Suaues

Horati. Horatius li. primo Sermo. Satyra. viij.

Cum mihi non tantum furesqz ferecqz suetę. Suetę.

Dictiones enim Suasit. Suadet. Suanis. Suanes et Suetę. V. Vocalem retinuerunt post. S.

Ex consonantibus liquescunt. L. et M. N. R. S. Sed. L. et. R. frequenter. M. N. et. S. raro.

Sūt etiā ex cōsonātib9 vere liqdę a nō nullis vocitatę.

Prisci. L. et. R: qs et Priscian9 li. primo ancipites vocat: qppe q̄ post mutas. B. C. D. F. G. P. T. i eadē syllā positę vocalē precedētē plerūqz faciūt esse cōmunē tā i eadē dictione / qm̄ i diuersa. Ut Cyclops. Dorycliis. Patres. Agri. Est cui breuis in eadē dictione in

Virgi. his versibus. Virgi. li. iij. Aen.

Lustra domosqz trabo: vastosqz ab rupe Cyclopas. Cyclopas

Idem li. v.

Est Dorycli coniunx. Omini signa decoris. Dorycli.

Idem li. primo.

Albaniqz Patres: atqz altę moenia Romę. Patres

Idē Georgicor li. primo.

Mouit agros / curis acuens mortalia corda. Agros.

In his nāqz dictiōib9 Cyclopas. Dorycli. Patres.

Agros vocalis ante mutam cum liquida corripitur.

In diuersa dictione sic. Virgilius. Virgi.

Ne ve inter vites Corylum sere. ne ve flagella.
Qui legitis flores & humi nascentia fragra.
Tydides multa vastabat cede cruentus.
At regina graui iamdudum saucia cura.

Ubi vocalis dictionē terminās prima dictionib9 Flagella. Fragra. Cruent9 & Graui breuis pmāsit: q̄nta ē naturaliter. Cui9 rei infinita ppe exēpla i pmptu sunt.

In his tamē vsib9 /q sequunt /positiōe mute cū liquida seruata prefate vocales i pdictis dictionib9 pducūt.

Virgilius. li. viij. Aen. Virgi.

Cyclopes Ferrum exercebant vasto Cyclopes in antro.

Idem libro. v.

Dorycli. Fit Beroe Ismarij coniunx longeua Dorycli.

Idem libro. vj.

Patres. Perpetuis soliti patres considere mensis.

Idem libro tertio.

Agros. Corpora. Tum steriles exurere Syrius agros.

Hāc tn̄ Serui9 i pmo libro Aeneidos. vbi Virgili9 dixit. Lybie deserta peragro /nō solidā positionē vocat. Serui.

In diuersa dictione quoq3 vocalis ante mutā cū liqda posita efficit longa. quod non frequentius cōtingit.

Virgi. primo Georg. Virgi.

Tribulaq3 traheeq3 & iniquo pondere rastri.

Ubi particula encletica Que /de qua quid sentiat Seruius postea dicemus /pro Et posita immediate ante dictionem Trahee producit: cū naturaliter breuis sit. & sic Que Trahe Dactilus est. Posset tamen hoc: nisi muta cum liquida vim pducendi habeant: Semipentimemeri / vel Antepentimemeri (sic eni nō nulli eam vocant) forte attribui. quā dicunt fieri cū prima syllaba secundi pedis: que naturaliter breuis erat: efficitur longa /vt alias dicemus. Antonius quoq3 noster Marti- Ant. Ne

alis vitam perstringens sic ait.

Bilbilis est patria. Fronto & Flaccilla parentes.

In argumēto quoq; Secūdi libri Thebaid.

Lemnos erat patria. Princeps mihi sanguīs Euā.

Ubi dictio Patria vltimā vocalē: quę suapte natura breuis est: aut Pentimemeri: cuius alibi quoq; meminerimus. Aut ratione mutę cū liquida dictionū sequentiū productā optinuit. Sed de muta cū liquida alias differemus latius/cū de cōsonantiū solida & vera positione tractabitur.

Priści. m Littera ab aliquibus nō irrationabiliter inter liquidas Prisciano teste libro primo cōnumeraĩ. quę post mutā in eadem syllaba posita modo longā. modo breuē pręcedentē vocalem efficit. Ut exemplis ille Grecoȝ ostendit. Apud quos etiam ante. N. positā nō producentē ante se vocalem more mutaȝ inueniri affirmat. Nā de hoc nullū exemplum

Tortell. Latinoȝ inducit. Si vero/vt Tortellius Aretinus ait/Polymnestoȝ per. M. & N. scribitur: vocalis pręcedēs Grecorum quoq; lege breuis manere videtur.

Proper. Propertius libro tertio Elegia. xij.

Te scelus accepto thracis Polymnestoris auro.

Int. Vol Cuius dictionis orthographiam Antonius volscus non recte forsitan damnat sic inquiens.

Polymestoȝ. N. nō admittit apō Latinos: vt qdā putauit: nō eni syllabae ratio cōstaret. Ouidi⁹ i Meta. Bistonijs habitata viris Polymestoris. Illinc Regia diues erat. Et post paulo. Uadit in artificem dirae Polymestora caedis.

A. Prisci. Ouidi. n Similiter idem Priscianus in eodē libro liquidā esse affirmat: atq; vnico exēplo Ouidij

libro decimo Metãmorphoseos probat sic.

Gnidon. Piscosamqʒ Gnidō grauidãqʒ Amathūta metallis

His preterea duobus exemplis sequētibus in eadem dictione aperte liquescere videtur.

Martialis Epigrãmaton lib.ix. Mar

Cygno. Que capta est alio nupta Lacena Cygno.

Sylius quoqʒ Italicus. Syl.I

Terapne. Non nunquã affirmat Terapneis Ilion armis.

Posita enī littera. N.post. G.in dictionibus Gnidon ꝛ Cygno: (que ꝛ per. C.non nulli ex antiquis/ac recentioribus ob litterarum affinitatē scribūt Cnidos Cycnus: sub voceqʒ ipsius. G.proferūt / sicut Caius Cneius) ꝛ post. P. in dictione Terapneis liquida efficit: cū vacalē precedentē faciat esse breuē. vel saltē nō producat. Sic etiam Carolus Aretinus in Elegia ad Poggiū dixisse fertur. Car.

Cnidi. Praxitelesqʒ Cnidi rursus te marmore signet

Cnidos. Pulchra Venus: quo sit nobilis ipsa Cnidos.

Ubi. N.quoqʒ liquescit post. C.

Hic similiter liquescere videtur.

Gnidi. O regina Gnidi presta fessis opem Vatibus.

Dicit eni carmē Aristophaniū tetrametrū Catalecticū q̄ttuor pedib9 cōstās vna deficiēte syllaba. qd̄ sic mēsurari potest. O Regina. Epitrit9 q̄rtus tribus p̄mis lōgis ꝛ q̄rta breui syllabis cōstās. Gnidi presta. Epitritus prim9 prima breui ꝛ tribus lōgis. Fessis opem. Epitrit9 terti9 tertia breui ꝛ trib9 lōgis. Vatib9. Dactylus.. Multi preterea codices: quos emēdatiores esse nō dubitauerim: habēt. Que capta est Cygno nupta Lacena alio. ꝛ tūc nihil ē qd̄ liq̄scat. Itē dictio Cygn9/vt Georgi9 Alexādrin9 ait /per. C.autē. N.scribi nō debet: cum Latini veteres Prisciano teste soliti sint. K. Grecū i. G.mutare: Ut Kobios. Gobius. Ge.

8 Quoqʒ liquescere siue vim suã amittere com-

peritur tam in fine dictionis sequente consonante/quã in principio. Ut hic patet.

Arboribus veteres decidere falcibus ramos. Falcibus.

Ennius. Ennius.

Qua parire solet pennis genus condecoratum. Genus.

Cicero. Cicero in Arato.

Torvus Draco serpit subter superaqz retorquens. Torvus.

Plini. Plinius li. xxx. titulo de auibus.

Reginę Iunonis supremę coniugis templum. Iun. Cõ.

S. enim posita in fine harum dictionum Falcibus. Genus. Torvus. Iunonis. & Coniugis euanescit. Quare vocalis pręcedens breuis permanet.

Stat. In principio dictionis sic. Sta. li. ij. Thebai.

Sudoribi Arcano florentes igne Smaragdos. Smarag.

Ouidi. Ouidiꝰ in Epistolis Heroicis.

Est in qua nostri littera scripta memor. Scripta.

Virgi. Virgi. Aeñ. li. x.

Aeneam petit. huic gladio perqz ęrea scuta. Scuta.

Horati. Horatius libro primo Sermonũ.

Contra alius nulla nisi olenti in fornice stantem. Stantẽ.

Si quod sit vitium non fastidire: Strabonem. Strabo.

Ignoscent: siquid peccauero. Stultus amici. Stultus.

In principio nãqz harꝝ dictionũ Smaragdos. Scripta. Scuta. Stantẽ. Strabonẽ. & Stultus abijcitur. S: amittitue ꝓducẽdę vocalis antecedentis vigorem.

Prisci. Est eni & regl'a Prisciani libro secũdo per hęc verba.

Illud quoqz nõ ẽ praetermittẽdũ ꝙ tribus cõsonantibꝰ seq̃ntibꝰ potest fieri cõmunis syllaba: quando in principio syllabae sequentis post vocalem correptã S. & muta & postea liq̃da sequat᷑: quippe cũ in metro subtrahi more soleat ve-

teri. Horatius primo Sermonũ. Linquimus insani ridentes praemia scribae.

In hoc enĩ versu Horatij. A. finalis in dictiõe Pręmia sequẽtib9 trib9 cõsonãtib9 breuis ꝑmãsit. Quare Antonio nr̃o dicere licuit in tractatu pręteritoꝝ. Hęc sũt Mordeo. Spõdeo. Tondeo. Pẽdeo tantũ. Et in tractatu Supinoꝝ. Statũ siue. Statũ dat Sto cum Sisto. Ubi verbũ Spondeo ⁊ secundũ Statum. S. liquidã habent. Quod a quodã Grãmaticę professore ⁊ quidẽ nõ valde docto: cũ id nõ sentiret: sępe reprehendi cõspeximus. Cũ tamẽ. S. nõ liquescat post mutas posita / quẽadmodũ. L. N. ⁊. R: negant Grãmatici proprie huiuscemodi liquescentiã verã esse: cũ sit pręsertim regula apud nõnullos eoꝝ (si modo vsquequaque vera sit) significans vocalẽ natura breuẽ in fine dictionis pręcedentis positã nõ produci posse / si dictio sequẽs incipiatur a duabus cõsonantibus vel plurib9. quales fuerũt dictiones proximę pauloq; superius positę.

Lucanus pręterea libro secundo sic ait. — Luca.

Talis fama canit tumidum super ęquora Xerxem
Cõstruxisse vias ⁊c. Ubi dictio Aequora Ra. syllabã vltimã optinuit breuem: quanta naturaliter est: licet sequatur dictio incipiẽs ab. X: quę vim duaꝝ consonantium habere dicit: vt postea videbit / cum de ea ⁊ littera Z. tractauerimus. quę ⁊ ipsa non semper producit vocalem pręcedentem / vt patebit. Et hęc regula eadem est fere cum regula Prisciani paulo ante posita: eamq; Alexander breuiter tangit sic inquiens. — Alexa[nder]

Sed cum vocali finitur dictio curta:
Cõsona: q̃ subeũt: nõ hãc ꝑducere pñt.

Cuius regulę etiã carmẽ illud. Piscosamq; Gnidõ grauidãq; Amathunta metallis exemplum rectissime

cōstitui pōt: cū Que p Et posita post dictionē Piscosā nō producat G P. subseqntibus / siue C P. si Cnidō di ximus: quod quidā / vt diximus / volūt. Simili mō se hāt illa
Praxitelesq3 Gnidi rursus te marmore signet
Pulchra Venus: quo sit nobilis ipsa Gnidos.
O Regina Gnidi praesta fessis opem Vatibus.
Ge. Ale. que superius posita sunt. Georgius vero Alexandrinus Tortellium (vt credo) reprehendens: qui dicit Tmolus siue Timolus. I. inter: T. r. M. sumpta nōnūquā a Poetis Latinis scribi carminis indigentia / sic ait.

Tmolus mōs est Ciliciae: nec inter. T. r. M. vnq̄m sumit. I. vt quidam tradit Nam quod ait Ouidius Deseruere sui Nymphae vineta Tmoli: Spondeū in quinta posuit sede pro dactylo pducens. A. naturaliter breuē propter seq̄ntes cōsonātes. Quae figura apd Graecos ē vsitatiss ia. r a nr̄is nōnūquā vsurpat. vt Virgili9 Brōtesq3 Steropesq3

Sed Que particula post dictionē Brontes posita cum sit prima secundi pedis: potius natura Semipen timemeris putat produci / q̄m vigore consonātium: que subsequnt. Nec dubitaueri recte scribi / vt in nōnullis codicibus Virgilianis cōperit sic. Brōtesq3 r Steropes. r nudus membra Pyracmon. Sed ad rem.
Bijcit praeterea interdū. S. cum vocali praecedēti si sequat vocat. Vt apud Virgi. xij. Aen.
Virgi. a Inter se coijsse Viros r decernere ferro.
Sic quoq3 iuxta finem quinti libri de R. r. S. verba
Priscj. faciens Priscianus ait.

Et. S. similiter vim vocalis Graeci ha
bere dicunt. ⁊ hoc ex Latina lingua ma-
xime intelligere possum⁹: cū. S. littera
in metro ⁊ amittit ⁊ Synaloephā facit
Ut Ponite spes sibi quisqꝫ. Aut oui-
um foetus. aut vrentes culta capellas.

Est enī Synaloepha cū vocalis aliqua in fine dictio-
nis per subsequentē vocalē abijcit in metro. Cui⁹ pau
lo post meminerimus. Sic igit carmina scāde. Inter.
Secoi. isseui. retde. cernere. ferro. Ponite. pessibi.
quisqꝫ. Autoui. vmfoc. tautu. rentes. cultaca. pellas.

Dictiones enī Uiros ⁊ Foetus. S. cū vocali pre-
cedēti deposuerunt. Aliqui tamē dicūt legendū esse
Cernere pro Decernere per Apheresim: que est abla
tio littere vel syllabe de dictiōis principio. Nō nul-
li preterea codices Uirgiliani habēt. Aut foetus ouiū
aut vrentes culta capellas. Et sic dictiones Uiros ⁊
Foetus non patiuntur Synaloephan. His tamē
expeditis libet etiam carmina Alexandrina: que de li- Alexan
quidis loquuntur consonantibus: subiungere.

Sūt L. ⁊ R. hae liqdae: qꝛ sepe liqscūt
M. sil. N qꝫ vl. S. liqdas qn̄qꝫ vocam⁹
S. nūqꝫ. sꝫ N. M qꝫ pri⁹. nc̄ neut liqscit

Sic tamē breuius / ⁊ forte verius / habeto. M. q̄mra-
rissime. N. apud Latinos vix semel / vt Antonij Ne- Ant. N
brissen: nostri verbis vtar / S. apud Antiquos sepe
Apud Juniores vero rarenter liquescere.

I dictio finitur ī. M. aut vocali:
s sequit qꝫ dictio incipiens a vo-
cali: abijcitur in carmine vocalis

illa.vel.M.cum vocali.

Virgi. De.M.cū vocali. Virgilius li.vj.z.vij.Aeneid.
Iā pridem hanc cupio prolem enumerare meoꝝ.
Tectum Augustum ingens centum sublime colūnis.
In quoꝝ Scāsiōe dictiōes Pridem.Tectum.z Augustum abijciūt.M.cū vocali pcedēti sic.Iāpri.dāccupi.O pro.Lenume.rareme.orum.Tectau.gustin.genscen.tumsu.blimeco.Lūnis.Ubi Jampri.opro.orum.Tectau.gustin.genscen.tumsu.Lumnis Spōdei sūt.Danccupi.Lenume.rareme.blimeco.Dactyli. Fit etiam eadem subtractio in fine versus hypermetri siue hypercatalectici idest vna syllaba abundantis/si sequens versus a vocali incipiatur.

Virgi. Virgi.Georg.li.primo.
Aut dulcis musti Vulcano decoquit humorem.
Et folijs vndam tepidi despumat aheni.
Rem eni syllaba superabundat in priori carmine.que sic auferẽ in Scansione.Autdul.cismu.Sti/Vul.cano.decoquit.humo.Retfoli.isun.damtepi.dide.spumata.heni.

Catull. Catullus similiter Veronensis in carmine Sapphico:quod Trocheo.Spondeo.Dactylo z duobus Trocheis constat:eadē subtractione vsus est sequente carmine Adonico.quod duos pedes Dactylum z Spondeum tantum admittit.sic.
Nullum amans vere: Sed identidem omnium.
Ilia rūpēs. Um syllaba redūdat ī dictiōe O mniū.
Ergo metire sic.Nulla.mansue.resedi.denti.domni.
Ilia rūpens. Vetustissimi tamē nō semp.M.subtrahebant sequēte vocali.

Enni. Ennius.x.Annalium.
Insignita fere tū milia militū octo.Est eni vsus hexameter:in quo Dictio Militum Dactylus est:z.M.terminalem corripit.Quod z in alijs locis nōnunquā fit/cū nō subtrahiẽ in carmine.Ut in Sacris Litteris. Sacre.L

Primo dierum omnium. In quo carmine Rumo.
Iambus est: q cõstat priori syllaba breui & altera lõga.
Idem quoq; apud Iuniores vsurpatum inuenim9
aspirata precipue sequente vocali.

Iuuenalis Satyra. ix. Iuue.

Viuendum est recte cum propter plurima. tum his.
Ubi postremus pes Tum his. M. nõ subtracta Spõ
dei locũ optinet: q erigit in fine carminis Heroici/ q̃le
hoc est. Ne tamẽ Grãmatici videat̃ dicere. H. que
potius nota aspiratiõis/q̃m lr̃a vocitat̃: vim pducendi
aliquã habere: aiũt vocalẽ correptã: que i vnã dĩnit cõ-
sonãtẽ: aspiratiõe seq̃nte/cõmunẽ esse & indifferentem.

Uirgi. li. ix. Aeñ. Uirgi.

Dum trepidant: it hasta Tago per tempus vtrunq;.
Ubi/nisi. H. vim pducendi/ac si consonans esset/ali-
quam habeat: Secũdus pes Dantit. Trocheus erit/
cũ. T. terminalis breuis sit. quod in carmine Heroico
q̃mrarissime pmittit̃. Itẽ in hymno plurimorum Sacr
Martyrum in versu illo. Cessit his lacerans fortiter
vngula. Ubi/nisi in dictiõe. His. H. candẽ vim possi
deat: Cessit. primus pes Trocheus quoq; erit. quem
Asclepiadeũ carmẽ nõ sustinet. quale hoc est. Constat
nãq; hoc genus carminis Spondeo. duobus Chori-
ambis & Pyrrhichio Ut alias similiter patebit. Pos
sunt etiam Dantit. & Cessit per Ectasim excusari.

Uirgi. in eodem li. Uirgi

Terga fatigamus hasta. nec tarda senectus.

Statius Theb. li. vj. Stati

Metarũ instar erat. hinc modo robore quercus.

Similiter in hymno: qui canitur in festo Sacr
Natalicio Sancti Ioannis Baptiste.

Prepotẽs Martyr heremiq; cultor. Quod car-
men Saphicũ est. In his enĩ versibus vltime sylla
be dictionũ Fatigamus. Erat & Martyr: que natura-

liter breues sunt: longe videtur esse facte ratione. M. subsequtis. Ant dic: quod verius esse nō dubitaueri/ in his tribus dictionibus vltimā syllabā breuē a Poetis permitti: qua ratione & multis alijs in locis permittitur per Pentimemerim. que persepe fieri dicitur cū vocal' correpta ptem terminat orationis / que in vnā desinit cōsonantē. Fit antē post duos pedes & semis.

Virgi. — Virgi. in Bucolicis.

Tityrus hinc aberat. Ipse te Tityre pinus.
Ipse/vbi tempus erit: omnes in fonte lauabo.
Omnia vincit amor. & nos cedamus amori.

Idem Georg. li. tertio.

Altius ingreditur: & mollia crura reponit.

Idem lib. x. Aeñ.

Nam tibi Tymbre caput Euandrius abstulit ensis.

Et quod ille dixit.

Si Romana cupis & Punica noscere bella.

Ant. Ne. — Item Antonius noster.

Et quandoq3 datur ex On genitiuus in Ontis.

Nam in primo versu Rati. In Secundo Rito. In Tertio Moret. In q̄rto Turet. In Quīto Ponte. In Sexto Piset. In Septimo vero Turex. qui tertius pes est: priorem syllabam: que per naturam breuis erat: longā optinet Pentimemeri cogente. Alias enim omnes essent Iambi. quos Heroicum carmen non sustinet / nisi hac lege. Itaq3 (vt ad. M. redeamus) post dictiones fatigamus. Erat & Martyr non secus videtur sine vi producendi manere / atq3 in nono & in decimo libro Aeneidos: cū Virgi. dixit.

Virgi. — Per caput hoc iuro. per quod Pater ante Solebat
Si qua tuis vnquam pro me Pater Hyrtacus aris.
Quisquis honos tumuli. quicquid solamē humādi est.
Et sic in plerisq3 alijs locis. Quo circa Grammaticos dixisse nō dubitādū ē. M. vim pducendi in metris

iure nō optinere. Quib⁹ ꝛ Alexāder assentit sic dicēs. Alexa

Versificatores. H. pro nulla reputarūt.

Eptimemeris autem fit post tres pedes ꝛ semis. Ut apud Virgilium octauo libro Aeneidos. Virgi.

Cum muros arcemq₃ procul ꝛ rara domorum.

In quo carmie secūda syllā dictiōis Procul: quę naturaliter breuis ē: efficit lōga. Et sic Culet ē qrtus pes.

Si in nullā preterea desinat cōsonantē: Pentimemeris tamē nihilo minus videt exēplis pbari posse.

Statius Theb. li. xij. Stati.

Colligit Argia: Sexuq₃ immane relicto.
Longius Argia miseros reminiscitur actus.

Virgili. in Moreto. Virgi.

Et reserat clausa quę preuidet ostia clani.

Ubi Argia ꝛ Clausa. A. postremam: quę breuis erat: Longā in tertio pede fecere sic. Arse. Amise. Saquę. Hac etiā figura/cum in frequentiori vsu sit/ qm̄ figurę socię: de quibus statim quoq₃ loquemur: quāplurimis in locis Alexander vti ausus est. Ut. Alexan

Rectis. As. Es. A. dat declinatio prima.
Inuenies alia per. E. sepius esse locata.
In triplici genere numeralia nomina pone.
Sed tria dant genera Par ꝛ sua compositiua.
Antonomasia solet excellentia dici

Et sic ō trecētis alijs: quę/ne te offendāt: preter mittim⁹ Antoni⁹ quoq₃ noster dicēs. Partim foeminea tibi. Ant. P partim mascula Gręca. Item. Et duo foeminea Laus laudis. Fraus quoq₃ fraudis. Similier.

Est duplici genere recipit quod sexus vterq₃ /eandē figuram cōmisit in postrema syllaba dictionū. Foeminea ꝛ Genere. Ubi Duplici genere dixit: ne/si Duplici generi Aut Duplicis generis diceret: in O. moiote/Lentō idest similē diuersaꝝ dictionū finē icideret.

quod & Virgilius (si Servio credimus) effugisse dici tur Cũ ait. Atq3 Innmitis Achilli, p inmitis Achil lis. Aeris O ronti pro Aeris O rontis. Ubi. S. littera sibilare videtur. S3 Priscian9 libro. vj. Datiuũ pro Genitino positũ esse putat. Et illud similiter: Et duri miles Ulyri pro Ulyris. O ronti pro O rontis. Prisci.

Alexan. Hanc vero terminationem a noibus in es. Alexãder Prisciano dissonus Genitiuo ascribit sic dicẽs.

Cum dabit Es. Graecus: fit saepe per I. Genitiuus.

Forte tamẽ Virgili9 Achilli, p Achillei posuit a Nominatino Achilleus p Diphthongõ. De qua alias. Quare rem inceptam continuemus.

Eptimemeris preterea eam legẽ: quã Pentimemeris hoc pacto seruat. Virgi. li. iij. Aeñ. Virgi.
Dona dehinc auro grauia / Sectoq3 Elephanto.
Ubi dictio Grauia vltima vocali: que breuis est: Longa effecta / quartum pedem inchoat sic. Ase.

Antonius noster similiter sic ait. Ne.
Cũ dedit. I. Sextus: per. ia. tibi neutra dabunt.
Ubi. Atibi q̃rtus pes est breuisyllaba i longã cõuersa.

Notatur etiã Semipentimemeris vel Antepenti memeris: cuius Supra mentionẽ habuim9: queq3 in hoc versu Statij Theb. lib. vj. ostenditur. Stati.
Te Nemea. Tibi Lerna comas: Larissaq3 supplex.

Idem li. xij.
Argia: corpusq3 tamen complexa profatur.
Ubi dictiões Nemea & Argia. A., pducũt vltimam: que est prima secũdi pedis. & naturaliter breuis.

Tale est illud in hymno superius memorato.
Rex christe bone celitus. quod genus carminis Glicouicum dicitur / et constat Spondeo & duobus Dactylis. Ergo. E. in dictione Christe: que breuis est: Sacre. L

pro longa ponit: vt incboet priorē Dactylū: nisi dicamus. Stebone. Tribrachū esse: qui trib9 syllabis breuib9 cōstat. Similiter i eodē hymno.
Per cuncta. tibi secula.
Item inibi i quattuor vsib9 Asclepiadeis qui sūt hi.
Nam gliscit animus promere cantibus.
Spreuere penitus: teq3 secuti sunt.
Sed corde tacito mens bene conscia.
Te summa deitas/ vnaq3 poscimus.
Ubi/ nisi in dictione Gliscit Scit syllaba. & in dictionibus Spreuere & Corde. E. vocalis. & in dictiōe Sūma. A. producat: vt Scitanimus. Repenitus. De tacito & Madeitas Choriambi sunt: quos Asclepiadei versus in secundo & tertio pede exigunt: Peon q̄rtus erit quicūq3 eorum. qui constat tribus primis syllabis breuibus & quarta longa. Hoc tamē nemini debet mirum videri: cū ecclesiastici in carminib9 suis multiplici vtantur licentia: vt in volumine hymnorum plenissime ostenditur. Antoni9 quoq3 noster in genere nominis ita inquit. Zinziber & Uber. Nā. Et. syllaba breuis est natura. Nisi forte dicamus versum aliter relictum fuisse. Puta. Zinziber atq3 Uber. Aut Huber per aspirationem scriptum/ ac si velit ipsam. H. vim producendi habere. Nam & in tertia declinatione dixit. Degener & Pauper. Huber. Ubi Perbn tertius pes est. Huius tamen nominis orthographia. H. non recipit apud omnes. Si autem legamus Zinziber & Tuber: quod quidam codices habent: nulla est licentia. Tunc tamen versus proximus precedens sic est. Et cum Uere siser. Uber. Cicer. adde cadauer. Ubi Seru. Tertius pes Pentimerim sustinet.
Uirgi. quoq3 in tertio Aeñ. sic ait.
Liminaq3 Laurusq3 dei: totusq3 moneri.
Ubi Seruius hec verba facit.

Liminaqȝ. Que breuis ē ꝓ lōga posita qđ hac ratione defendit̄. Aut quia omnia monosyllaba ad artem nō ꝑtinēt: ⁊ his licēter vti possum⁹. Aut certe quia omne idest ꝑticula: quae sui substantiā nō habet: membrū putat̄ supiōris oratiōis. Qđ si ē: Liminaqȝ q̄si vna pars orationis est. ⁊ potest Que finalitatis ratione vel ꝓduci vel corripi.

Notat̄ similiter Posteptimemeris: quę fieri dicitur / cū prima syllaba quinti pedis: quę naturaliter breuis erat: producit̄. Cuius exēpla tuteipse quęre: nō enī idonea: ⁊ quibus fides babenda sit: ea nobis in promptu sunt. Alexan. Has pręterea nōnulli / sicut ⁊ Alexander / cęsuras sub Metaplasmo ⁊ Ectasis species esse dicūt. Cuius vis syllabas breues naturaliter in longas non nunquā apud Poetas cōuertit. De qua iuxta finē lectionis meminerim⁹. Dicit̄ item cęsura a cędenda voce: diffiniturqȝ decora terminatio vocū ĩ medio versuum notata: Ut quādo post duos primos pedes superans syllaba inuenit̄: quę dictionē terminet: cęsura est: quę ⁊ Pentimemeris dicit̄ a Penta qđ est Quinqȝ ⁊ Memeris diuisio / quasi diuisio Semiquinaria / cum scilicet in scandendo quinqȝ pedes per dimidium diuidimus. Ut Arma Uirumqȝ cano. habet enim ex quinqȝ dimidium. Cū vero id post tres pedes fit: est cęsura Eptimemeris. idest Semiseptenaria diuisio. Epta enī septem designat. Ut Arma U: rūqȝ cano / Troię. habet itidem ex septem dim. diū. Hic nāqȝ versus / sicut ⁊ alij quāplurimi / vtrāqȝ Sectionē cōplectit̄. Metire igitur sic. Arma vi. rumqȝ ca. no Tro. iacqui. pri-

mus ab oris. Multa carmina tamen huiusmodi alteram tantum habent cesuram. Aut Semiquinariam. Aut Semiseptenariam. quod in ipsis legendis facile quispiam experiri poterit.

Cum enim dictio finitur in vocali: et sequens dictio incipitur a vocali: sic abijcitur vocalis precedens.

Virgi. li. iij. z. vj. Aen. Virgi.

Accipite ergo animis: atque hec mea figite dicta.
Inde vbi venere ad fauces graue olentis Auerni.
In quorum Carminum scansione dictiones Accipite. Ergo. Atque. Inde. Venere et Graue abijciunt vltimas vocales sic. Accipi. tergani. misat. quecmea. figite. dicta. Indubi. Vene. radfau. cesgrano. Lentis A. verni.

Idem. lib. iij. Aen.

Nunquam deinde cauo volitantia prendere saxo.

Idem libro primo.

Eurum ad se Zephyrumque vocat. Dehinc talia fat.

Statius. li. primo Theb. Stati.

Proinde moue pharetram: arcusque intende sonoros
Hec tria proxima exempla ponere libuit: quia (vt ait quidam) Deinde. Proinde. et Dehinc prima in carmine vocali attrita pronunciatur. Quod forte / nisi due dictiones essent / nequaquam fieret. Nam / vt alias videbitur / cum de prepositionibus. E. De. Se. Di. tractabimus: Dehinc ex De. et Hinc compositum non profertur priori syllaba attrita.

Abijcitur preterea vocalis in fine versus Hypercatalectici / si sequens versus incipiatur a vocali. Ut apud Virgili. Georgicorum libro secundo. Virgi.

Inseritur vero ex foetu nucis Arbutus horrida.
Et steriles Platani Malos gessere valentes.
Nauigijs Pinos. Domibus Cedrosque Cupressosque.
Hinc radios triuere rotis. hinc Tympana plaustris.
Ultima enim syllaba dictionis Horrida et Que par-

ticula post dictionem Cupressos: quia carmina sequentia incipiuntur a vocali: atteruntur in scansione.
Sic. Deisseri. Quincradi. qui Dactyli sunt.

Horat. Horatius vero libro primo Carminum O de secunda carmine Sapphico non Hypercatalectico in vocalē desinente eandem cesuram fecit imposito versu Adonico: qui illi a vocali incohoatur: qua abundat Sic.
Labitur ripa Ioue non probante
Uxorius amnis. Mensuratur hoc modo. Labiturri. pa Ioue. non pro. bantu. xoriu s. amnis.

Is quoqꝫ ī opere / q̄d Carmē seclare inscribit / versu. Hypercatalictico in vocalem desinente / in eodemqꝫ genere carminis ea ipsa cesura visus est ita.
Romule genti date remqꝫ prolemqꝫ.
Et decus omne.

Aliquando tamen non abijcitur vocalis posita in fine dictionis precedentis: ⁊ manet breuis.

Virgi. Virgi. in Buco.
Et longum formose vale vale inquit Iola.
Te Corydon o Alexi. Trabit sua quemqꝫ voluptas.
Idem Georg. libro primo.
Ter sunt conati imponere Pelio O ssam.
Idem li. v. Aeñ.
Victor apud rapidum Simoenta sub Ilio alto.
Ubi. E. in secundo Vale. O. ante dictionem Alexi. ⁊ eadem in fine dictionum Pelio ⁊ Ilio breuis permansit vocali subsequente.

Aliquando vero manet vocalis longa: vt apud eundem in eodem versu primi libri Georgicoꝝ.
Ter sūt conati īponere Pelio O ssā. Et ī Bucoli.
Et succus pecori ⁊ lac subducitur agnis.
Idem libro. x. Aeñ.
O pater o hominum Diuumqꝫ eterna potestas.
Illud similiter.

Quod potes: id tenta: operis ne pondere pressus.
I. enim posita in fine dictionum Conati & Pecori. & O. ante dictionem Dominum. & A. ante dictionē Tenta: Longa manet sequenti vocali. Cuius rei perfacile poteris quamplurima exempla inuenire.

Aiunt tamen Grāmatici cum. M. cum vocali precedenti abijcitur: illud fieri per Ecthlipsim. Cum vero vocalis ante vocalem: per Synaloepham. Quod & Alexander. sic perstringit. Alexan.

Ecthlipsis necat. M. Perimit Synaloepha vocalem.

Est preterea Ecthlipsis / vt inquit Donatus / consonātium cū vocalibus aspere concurrētibus difficilis ac dura collisio. Et potest Latine dici Expressio / cum vocalem simul cum. M. etiam in soluta oratione / vt quidā aiunt / exprimere videatur / & quasi excludere: ne / si pronuncietur: in Metacismū: qui Barbarismo adheret / incōcinnitate pronunciationis incurramus. Hec etiā alio nomine vocat Ellipsis. Synaloepha vero est per interemptionē concurrentiū inter se vocaliū lubrica quedā lenisqꝫ collisio. Hec a quibusdā Syneresis vel Collisio nūcupat. & dici potest cōpressio. Nā cōponit ex Syn quod est Con. & Aloiphi pressio. Cōprimitur eni colliditurqꝫ vocalis ꝓpter hiatū oris euitandū: qui etiā sub Barbarismo continet. Ut apud Uirgi. in Bucolicis & in primo libro Aeñ. Donat. Uirgi.

Mecum vna in siluis imitabere Pana canendo.
Littora: multum ille & terris iactatus & alto.

Hoc preterea Uerbū Dessi. Dees. Deest. quod ex De & Sū dicit cōponi: differenter se habet. Aliquā eni pferē pma ī carmīe syllā subticita / ac si due sint dictiōes Uirgi. libro. x. Aeñ. Uirgi.

Deest iam terra fuge. Pelago Troiāne petetis:

Stati. Statius li. viij. Theb.
Hermionen. nullis iam deest sua fabula mensis.
Cuncta Phalanx sibi deesse putat. minor ille p alas.
Et illud similiter.
Qui sua cõsumunt: cum deest: aliena sequunt.
Ouidi. Ouidius in libris Metamorph.
Deerat adhuc: & quod dominari in cetera possit.
Omnia pontus erat. Deerant quoq₃ littora ponto.
Concipit. id deerat. manifestaq₃ crimina pleno.
Umbra loco deerat. qua postquam parte resedit.
Nec tibi castaneę me coniuge. nec tibi deerunt.
Naturęq₃ suum nutrimen deerit edaci.
Uirgi. Uirgili. li. vij. Aeñ.
Diuitis vber agri Troięue opulentia deerit.
Idem in Moreto.
Non illi deerat quod pauperis exigit vsus.
Stati. Stati. libro. x. Theb.
Deerat. vt afflictos turbarem ego proditor Argos.
Qui Poetę sua nitẽtes auctoritate aut licẽtia vsi sunt/ vt plerisq₃ in locis facere consuerũt. Aut in his exẽplis quę nõ habent post secundũ. E. duplicẽ consonãtem: duas vocales breues pro vna longa enunciarũt. Sed & hec Synereſi quidã attribuũt. de q̃ paulo post latius loq̃mur. Aliqñ vo vtraq₃ vocal' Syllabã facit.
Stati. Stati. li. x. Theb.
Nec deest coeptis. vnde hęc tam fera repente.
Idem li. xj.
Deest seruitio plebes. hos ignis egentes.
Si quid tamen contra hęc precepta apud Poetas aliquando inueneris: eorum ascribe auctoritati.

Syllaba quae diphthongo scribitur longa est. Praeterq̃m si sequatur vocalis vt Praeustus.

Est enim Diphthõgus duarum vocalium in vna sylla ba comprehensio vnum efficiens sonum. Diffinit preterea conglutinatio duarum vocalium in eadem syllaba vim suam retinentium. Et sunt teste Priscia no libro primo Diphthongi quattuor: quibus Latina vtitur eloquẽtia. Ae. Av. Ev. Oe. Ut Musae. Terrae. Aeneadae. Audio. Maurio. Aura. Orpheus. Deus. Pentheus. Poena. Foenum. Foemina. De quibus perpauca exempla subnectam: cũ plurima vnicuiqz quãuis indocto vbiqz sese offerant.

Virgilius.

Ae. Ev. Quis deus o Musae tam saeua incendia Teucris.
Av. Ae. Audiat haec tantũ. Vel qui venit. Ecce Palaemõ.
Ev. Si potuit Manes arcessere coniugis Orpheus.
Ae. Oe. In foribus laetum Androgeo. Tum pendere poenas
Idẽ li. iij. Aeñ. tres sil' diphthõgos sic posuit lõgas.
Inferniqz lacus: Aeaeaeqz insula Circes.

Si vo sequat vocalis post Diphthõgũ: breuis aliquãdo cõperit. vt Praeuro. Praeeo. Virg. li. vij.
Stipitibus duris agitur / sudibusue praeustis.

Idem li. v.

Nec tota tamẽ ille prior praeeunte carina.

Ouidius Fastorũ. li. primo.

Iãqz noui fasces praeeunt. noua purpura fulget.

Virgi. Aeñ. li. iij.

Insulę Ionio in magno: quas dura Celaeno.
Dictio eñi Insulę nõ abijcit diphthõgõ seqũte vocali
Est etiã Diphthõgus ante vocalẽ aliqñ lõga vt apõ eundẽ Virgiliũ libro. vij. Aeñ.
Ardea Crustumeriqz & turrigerae Antemnae.
Vbi Diphthongus posita in fine dictionis Turrigerae non aufertur / licet dictio sequens incipiatur a vocali: & manet longa. In dictionibus preterea Grecis / sicut & vocalis simplex ante vocalem: sic & Diph-

thongus longa frequentissime comperit. Ut Hymenaeus. Circaeus. Lyaeus. Sabaeus. Dictaeus. Lycaeus. Aegaeus. Lernaeus. Tegeatus. Typhoeus. Meliboeus. Aeolus. & quamplurima alia.

Prisci. Est quoque sciendũ/vt ait Priscianus libro secũdo q̃ nulla Diphthõgus in duas cõsonãtes potest desinere In duplicẽ autẽ ĩuenit. Ut Faex Faecis. Faux Faucis. Idem etiam libro primo dicit Diphthongon ĩ preterito pfecto nunq̃m mutari. Ut Haereo. Haesi. Audio Audiui. Moenio Moeniui. Excepto Caedo Cecidi.

Sed de Ei & Yi. Diphthõgis/ceteras pretermittentes Diphthongos Grecas: quę maiusculam exigunt disquisitionem: non nihil dicamus.

De Ei preterea Diphthõgo: quã Priscianus. Tortellius & Antonius noster ĩ priori editione plenissime tractauerunt: cum multa dicant: illud vnũ in hoc loco dũtaxat ex mente nõnullorũ dicamus eam a nostris aliq̃n scribi: sed more Greco. I. solum pronunciari. Ut Nerei. Orphei. Promethei. Terei. Ilionei.

Ouid. Ouidius libro. xiij. Meta.

Nerei: Te vereor. Tũa fulmine seuior ira est.

Uirgi. Uirgilius in Bucolicis.

Orphei. Calliopea. Lino formosus Apollo.

Caucaseasque refert volucres/furtumque Promethei.

Idem li. vij.

Aut vt mutatos Terei narrauerit artus.

Idem primo Aeñ.

Iam validam Ilionei nauem. iam fortis Achatę.

Serui. Ubi Seruius ita inquit.

Ilionei Antiptosis est: pro genitiuo enĩ datiuũ posuit. constat enim huiusmodi Graeca nomina datiuũ singularẽ in Ei

Diphthongō mittere. Ut Orphei. Nā illa solutio est cum Orphei dicimus. Nec modo Ilionei possumus dicere astrictum esse genitiuum: vt ipse sit qui datiuus. Quod ꝛ si forte contingat: nō regula mutatur: sed Antiptosis fit.

Is quoqꝫ i. xi. libro Aeñ. illō Uirgilij Atrides Pro Seru.
tei exponens / sic ait.

Protei Latinus genitiuus est constrictus per Synaeresim.

Quod ꝛ Antonius noster credit significare voluisse cū Ant.
in secūda declinatione dixit. Sed diphthōgus in Eus Ei. dat. vl' Ei genitiuo. Ubi primū Ei. i. cui9 loco. I. simplex / vt quidā aiūt / scribi non licet / quāuis sola voce ipsius proferat: vna syllaba est. Secundum vero due.

Nā ꝛ in priori editiōe sic dicit. In Eus. Diphthōgo quādoqꝫ sunt paria in genitiuo. quandoqꝫ crescunt vna syllaba. In formatione quoqꝫ nominū Patronymicorum duplicem genitiuū in his nominibus esse affirmat / Alterū i Ei. syllabas. Alterū i Ei. Diphthōgō

Christophor9 vero Landin9 apō Horatiū libro pri- Chr.
mo carminū O de Sexta in versu illo / qui Asclepiade us est: Nec cursus duplices per mare Ulyxei: sic ait. Ulyxei pro Ulyxis. est enī datiuus Grecus: quē Latini pro genitiuo vsurpāt. Sed modo per Synęresim: vt illud / Relliquias Danaū / atqꝫ imitis Achillei. Est enī Achillei vl' Achilli. Aut p Dięresim: vt hic. Hęc Christophorus.

Hac tamē ꝛ in re Georgius Ale- Ge.
xādrinus ita inquit. Cū dixit Uirgili9. Iam validam Ilioni navē / Ilioni per. I. nō per Ei. in Synęresim constrictū legendū esse. tradit Priscianus. Sic etiam

Orphi Calliopea. mutatur enim Ei. in. J. longam a Latinis. Hec Georgius. Prisciani enim verba li. vij. hec sunt.

Prisci. **Orphi cum sit datiuus Graecus: pro Ei diphthongo. J. Longam habuit.**

Dicunt etiam et alij nomina Eu. Diphthongum habentia Ei diuisas in genitiuo solum habere: non autem in Diphthongon constrictas. Ut Tydeus est dissyllabum. Tydei trisyllabum. Ulyxeus. Achilleus. trisyllaba. Ulyxei. Achillei. quadrisyllaba. et ita in alijs. Quare (nisi fallor) Alexander in secunda nominis declinatione dixit.

Alexan. **Eus dat Ei. vel Eos. gtio more pelasgi**

In quo versu genitiuus Ei dissyllabus est.

Itaque cum Seruius Orphei per solutionem et Christophorus Ulyxei per Dieresim proferri paulo ante dixerunt: potius Genitiuum esse (vt opinor) dicere debuerant Yi. preterea Diphthongus in his ponitur dictionibus quas Latini vt iacent apud Grecos transcribunt.

Ut Harpyia. Orithyia. Cynomyia.

Virgi. Virgili. iij. Aen.

Et patrio Harpyias insontes pellere regno.

Harpyie. et magnis quatiunt clangoribus alas. Harpyia.

Idem Georgico. iiij.

Atque Gete atque Hebrus et Attias Orithyia. Orithyia.

Idem in. xij. Aen.

Pilumno. quos ipsa decus dedit Orithyia. Orithyia.

Et quemadmodum hec Diphthongus pro duplex Yi. scripta vnius. J. longi sonum seruat: Simili modo scribuntur apud nostros Dij et ij. per geminum. ij. et per vnum longum a Poetis proferuntur.

Ouidi. Ouidius. li. ix. Meta.

Dij melius. Dij nempe suas habuere sorores. Dij.

Virgi. Virgili. li. iij. Aen.

Dij. Dij maris & terre tempestatumqȝ potentes.
ij. Sed tamen ijdem olim curru succedere sueti.
Martialis Epigrāmaton li. p̄mo. Marti.
ij. Corneli quereris Sed ij libelli.
Qui versus Phaleuticus est.
Sed & hec & multa alia per Synerefim: que & Episynaloepha a plerisqȝ nuncupat/efferri dicunt: que est cōglutinatio tam in Grecis q̄m Latinis dictionib9 duarum syllabaȝ in vnā cōtraria Dieresi. In Grecis quidē. Ut Phaeton bissyllabū pro Phaetō trisyllabo. Aeripedē quadrisyllabū pro Aeripedem pentasyllabo. Et per mlta alia. In Latinis vero. Ut Peculi. Tuguri. Oci. Patavi. Antoni. Pro Peculij. Tugurij. Ocij. Patauij. Antonij. Nā cū genitiuus secūde declinationis in duo. ij. sepe terminetur: a Poetis Latinis plerūqȝ in vnū cōiungunt. Siue (vt vult Priscianus libro. vij.) alterum metri causa veteres subtrahunt. Similiter dicit Bigae. Quadrigae pro Bijugae. Quadrijugae. Ubi vnū. J. primū abijcitur. & alterum. J. &. U. in vnicum solum. J. conuertuntur. Dicimus quoque Bini pro Biuni. De quibus dictionibus alias tractabimus. Prisci.
Dij. Dij tamen/quod apud Poetas raro accidit: Ouidius libro secundo Metamor. bissyllabum sic enunciauit. Ouidi.
Si nemo est: omnesqȝ Dij non posse fatentur.
Ubi si Dij vnius syllabe esset: carmen corrumperet.
Aliqui tamē codices Dei secundū Analogiā habent scriptū Nā & Deis aliqū apō ipos Poetas cōperim9
Lucanus. li. vj. Luca.
O vtinā celiqȝ Deis Herebiqȝ liceret.
Et nota q̄ō sūt q Synerefim inter & Episynaloephen aliqd īteresse putēt. Sȝ id aut paruillulum. aut nihil ē
Dictiōes preterea Dij & Dijs. ij. & ijs. Priscian9 li Prisci

bro septimo cū de secūde declinatiōis Datiuo & Abla
tiuo loquit: plenissime discutit. Qui & non multo post
Uultei. Pompei. Cai. & similia. J. finalē & ante eā
vocalē p vna syllā habere dicit. qd vsus confirmat.
Horati. Horatius in primo Epistolarū.
Durus ait Uultei nimis attentusq3 videris.
Uultei/qz. J. loco cōsonātis accipit: (sicut i Ei. Huic
& Cui accipi dicit/cū monosyllaba sūt) dissyllabū acci Regu.
pit secūdū analogiā. idest noiatiui pportionē. Omnis
Prisci. eni Uocatiuus i. J. desinēs teste Prisciano inibi vna
syllā mior esse debet noiatiuo suo. Ut Ouidius Ouidi
Persius Persi. Ambrosius Ambrosi. Propertius
Proprti. Prudētius Prudēti. Cneius Cnei. Quos
vocatiōs eodē i libro ō duodeci carmibus dicēte p Apo
copē pferimus. Ut Uirgilius Uirgili p Uirgilie. Mer
curi. Terēti. Salusti/p Mercurie. Terētie. Salustie
Marti. Martialis ō li. Secūdo Epigrammaton sic ait.
Quod peto da Cai. non peto consilium. Cai.
Idem libro. x.
Si, donare vocas promittere: nec dare Cai. Cai.
Stati. Statius. lib. vij. Theb.
Naubolus Hipposides tuus o mitissime Lai. Lai.
Ubi Cai & Lai/Siue Caij & Laij scribant: Uocatiui
dissyllabi sunt/& pares Nominatiuis si dissyllabi quo-
q3 sint Caius. Laius. J: de q nō mlto post dicem9: du-
Stati. plici cōsonāte. In. xj. nāq3 li. Thebaidos sic dicit.
Ensem sceptriferi spolium Lachrymabile Lai.
Ubi genitiuus Lai/aut Laij bissyllabus est.
Credendum tamē potius Cai & Lai bissyllaba a No-
minatiuis Caius & Laius trisyllabis formari. J. solu-
ta & vim consonantis non obseruante. Sic enim
Stati. Statius ait libro Secundo Thebaidos.
Pone Senex trepida succedit Laius vmbra.
Laius & notos cunctatur inire Penates.

Ubi Laius trisyllabū esse videtur. ꝛ in plerisqꝫ eiusdem Thebaidos locis.

Est etiam animaduertendū / vt ad Diphthongos redeamus / ꝙ Diphthōgus Ae. nōnunquā diuiditur per Dieresim: que est diuisio vnius syllabe in duas.

Virgili. li. iij. Aeñ. — Virgi.

Aulai. Aulai in medio libabant pocula Bacchi.

Idem. libro. vj.

Aurai. Aethereum sensum: atqꝫ aurai simplicis ignem.

Idem libro. ix.

Pictai. Diues equum. Diues pictai vestis ꝛ auri.

Martialis Epigrāmaton. li. xj. — Marti.

Ter. Fru. Attonitusqꝫ legis terrai frugiferai.

Ubi Aulai. Aurai. Pictai. Terrai. ꝛ Frugiferai / sicut ꝛ alia multa / que Priscianus libro septimo in genitiuo prime declinationis enumerat: A. pducūt pro Aulae. Aurae. Pictae. Terrae. ꝛ Frugiferae. Q̄ō ꝛ Antonius noster fecit in prima noīs d̄clinatione sic. Est genitiuus in. Ae. Diphthōgo: Sed tamē Ai. — Prisci. Ant. N.

Ouidius preterea libro p̄mo Metamor. ita ait. — Ouidi.

Tertia post illam successit Aenea proles.

Aenea. Ubi ꝛ. A. ꝛ. E. Diphthongus in dictione Aenea diuiditur. ꝛ Cessit A. quartus pes. ꝛ Enea quintus Dactyli sūt. Et / vt inqnit Priscianus libro primo / Aeneus pro Aereus dicitur. R. in. N. mutata. Eadē quoqꝫ diuisio fit in dictione Aenus: quod modo adiectiuū est ꝛ idē significat quod Aereus. A. Um. ab Aere.

Virgili. lib. ij. Aeñ. — Virgi.

Aena. Exultat tellis ꝛ luce coruscus Aena.

Modo substantiuum est hoc Aenum: ꝛ significat vas in quo calefieri aqua consueuit. quod vulgo Caldarium vocant.

Virgili. li. Georg. primo. — Virgi.

Aeni. Aut folijs vndam tepidi despumat Aeni.

Littore Aena locant alij: flammasqz ministrant. Aena.
Quidā tamē inter. A. & E. aspirationē interponunt / & dicunt Luce Ahena. Tepidi Aheni. Littore Ahe-
Serui. na locant alij. Ubi Seruius ita inquit.
Huic autem nomini maiores aspiratio
nem dabant: & Ahena dicebant. Ahena.
Idē quoqz in carmine illo primi libri Aen.
Tū celerare fugam patriaqz excedere suadedet / sic ait.
Suadet secundum naturam duae sunt
syllabae. Sed multi trisyllabum putāt
Quod etiam si inueniatur: solutio dicē
da ē: quo modo dicim⁹ Aenea. & Ahe-
na. Hoc autem solum huiusmodi ver-
bum in Latino inuenitur.

Itaqz significat Seruius Aeneus. A. Am. dictionē que trisyllaba est: per solutionē quadrisyllabam. Ahenus. A. Am. quę dissyllaba: trisyllabam fieri.
Aiūt etiā nōnulli codicē Aeneidos antiqssimū esse visum: quem ipsius Uirgilij fuisse constabat. in quo & illud. Et Luce chorusus Aena: quod sine aspiratione scriptum fuerat: & Aspiratio addita.
Ei. quoqz: ne / si monosyllabū sit / interiectio esse puteт.
Ut Hei mihi qualis erat. In qua dictione. I. finalis non vocalis: sed consonans dicitur.
Prisci. Similiter Huic & Cui & Eis. vt ait etiam Priscianus libro Septimo: apud Poetas per Dieresim nō nunquam proferuntur. Nam Omnis Genitiuus in Regu.
Ius. desinens vna vult supare syllaba suum Datiuū.
Ut Unus. Unius. Uni. Solus. Solius. Soli. Totus. Totius. Toti. Uter. Utrius. Utri. Ille. Illius.

Illi. Ipse. Ipsius. Ipsi. Hic. Hec. Hoc. Hiuius. Huic. Is. Ea. Id. Eius. Ei. Alius tñ. Alij p du plex. ij. equalē. habet: ne/si Ali p simplex. I. scribam9 (vt aiunt Grāmatici) presens infinitiui passiue vocis putetur. Prosper. Prosp.

Huic. Non tempus. non sexus huic. non causa resistit.

Statius Siluarum libro primo. Stati.

Huic. Letus huic dono videas dare iura nepotes.

Huic. Fallus huic pennas et cornua sumere terre.

Albinus Rerū Romanaꝝ primo. Albi.

Cui. Ille cui cernis Capitolia celsa triumphis.

Cui. Sponte Deam patuere. Cui freta nulla repostos.

Priscianus quoqꝫ libro. xiij. inducit Terentianū sic carmine Sothadico dicentem. Prisci.

Cui. Verum vt Cuiqꝫ est proximitas loci sorori.

Dicit enī cōstare duob9 Ionicis a maiori et trib9 Trocheis sic. Verū Cui. q̄st proxi. tas lo. ciso. rori. Idē

Cui. Ex ordine fulgēs. Cui dat nomē Sinopes.

Ex ordine. Fulgens cui. zc. Nisi tñ dictio Cui. habeat. I. breue: Verū cui. in priori versu. et fulgens cui. in secundo Ionicus maior esse non potest. qui duabus syllabis longis/totidēqꝫ breuibus constare debet.

Iuuenalis Satyra quinta. Iune.

Eidem. Ire viam pergant: et eidem incumbere secte.

Eisdem. Implet: et ad Mecbos dat eisdem ferre Cinedis.

Et illud similiter.

Munera clara dedit. dat eidem debita patri.

Sed et apud Lucretium Ei. byssillabum. E. pducit.

Si Nestori credimus/Sic. Nestor.

Ei. Scilicet et fluuius qui Vlisus maximus ei.

Ei. Fit quoqꝫ vti pluuie forsan magis ad caput ei.

Nisi forte/ait Nestor/dicam9 Lucretiū. ij. duplicasse antiquoꝝ more: q Eijus Eij. cū gemino. ij. scribebāt. Sed queadmodū. V. cōsonās dissoluat: quod me di-

cturum ꝓmiseram: explicemus Poetaꝝ exemplis.

Ouidi. Ouidius in Heroidibus.

Nunc quoqꝫ te saluo persoluenda mihi.

Tibul. Tibullus libro primo Elegia Septima.

Stamina non vlli dissoluenda Deo.

Catul. Catullus Ueronensis ad Ortalum.

Pristina vota nouo munere dissoluo.

Ubi Persolu ⁊ Dissolu. Dactyli sunt.

Idē Catull. in fletu passeris Lesbię amicę.

Quod Zonam soluit diu ligatam.

Qđ carmē cū sit Phaleuticū endecasyllabū: nisi So
luit trisyllabum habeat: stare minime potest Quodꝫo.
Spōdeus. namsolu. Dactylꝰ. itdi. vligatā. Trochei
Horati. sunt. Horatius in Epodo.

Niuesqꝫ deducunt Iouem nunc mare. nunc sylue.

Hic enī diuisiōe facta. Uae. extreme syllabę / vt a cōso
nāte trāsit in vocalē. Est nāqꝫ Dimetrū Iambicū cō-
iunctū Pētimemeri Heroicę. ⁊ mēsurať sic. Niues
quede Iābi. Ducūt. Spōdeꝰ. Iouē. Iambꝰ. Nūc-
mare. Nūcsylu. Dactyli sūt. Ae. Pētimemeris si-
ue Semiquinaria diuisio. Hec de Dieresi dicere
libuit: q̄ ī diuisiōe Diphthōgi de ea meminimꝰ. Quā
Alexāder simul cū Synęresi hoc modo diffinit.

Syllaba diuidiť: ⁊ Diaeresis vocitať.
Si iūgas plres: dic synaeresin tibi factā
Haec etiā species dicať Episynalephe

Prisci. Priscianꝰ preterea (vt ꝓmissa de. U. adimpleamꝰ)
libro primo ostēdens exēploqꝫ ꝓbās apud Aeoles. F.
Digāma ꝑ nihilo in metris nō nūquā habitū esse: di-
cit apud Latinos quoqꝫ ⁊ maxime apud vetustissimos
Terentiꝰ. Comicoꝝ illō idē lſę. U. accidisse. Ut Terē. ī andria

Sine inuidia laudem inuenias ⁊ amicos pares.

Prisci. Ubi idem Priscianus ita inquit.

Quod nisi sine inuidia pro Tribracho accipiatur: stare versus non potest. Est enim trimetrum iambicum.

Tortellius etiam eandē rē apertius declarans sic ait. Tortelli

Est enī trimetrū iambicū. in cuius primo pede: nisi. U. pro nihilo habeat: ita vt fiat Tribrachus: stare versus nō potest. Nā sex pedibus cōstat. Quoꝝ primus est Sininui. Ubi. U. abijcit: ꝛ trium breuiū pes cōficit. Secūdꝰ est Dia. qui dicit Iambus. Tertius est Laudin. qui ē Spōdeus. Insuper ꝛ Uenias. sequit: qui est Anapestus ꝛ quartū pedē facit. Quintꝰ est Etami. qui similiter est Anapestus. Deinde sequitur sextus: qui est Cospares. ꝛ est Amphimacrus Hic pes nunquā consueuit esse huiusmodi Trimetris. Sed hic versus dicitur Trimetrus hypercatalecticus.

Cū tamē nōnulli ex Comicis Poetis larius spaciū atqꝫ licentiā sibi assumpserint: nō dubium est / quin hic Terentianus versus / sicut ꝛ alij quāplurimi / aliquibus in locis per alios pedes fluere possit.

S yllaba: quae post vocalē duas habet consonātes: Aut vnā vim duarum habentem longa est positione. vt Gens. Ars. Pax. Nex. Sa-

rum. Consonantes vim duarum litte-
rarum habentes Sunt. X. pro CS. Z.
pro duplici. SS. J. in medio duarū
vocaliū posita pro duplici. ij. cōsonāte

Nec solum in eadē dictione: Verum & in diuersa vide-
tur. X. duplicis consonantis vim possidere: Ut apud
Virgi. Virgili. in quarto Georgicorum.
Drymoqz Xantoqz Ligeaqz Philodocheqz.
Ubi Que particula post dictionē Drymo longa pu-
tatur esse facta propter sequentē. X. Cū tamen hoc
in secundo sit pede: nota quod supra de cōsonantibus/
deqz Semipentimemeri diximus. Itē nota/ vt nō
nulli aiunt/ Antiquos nō solū. CS. Sed. GS. quo
qz & duplici. SS. p. X. littera esse vsos. Ut Apecs.
Gregs. Ulysses. pro Apex. Grex. Ulixes.
Z. similiter: quā pro dictionib9 Grecis accepimus
(pro qua primitus nōnunquā simplex. S. vt Sethus
pro Zethus. Quādoqz duplicatū scribebat. Ut Pa-
trisso pro Patrizo. Pitisso pro Pitizo. Massa pro
Maza. Quandoqz autem pro illa. D. ipsum pone-
batur. Ut Medentius. Ubi. Z. exprimitur sono pro
Prisci. Mezentius teste Prisciano libro primo:) vim duarū
cōsonantiū optinere/ vocalēqz precedentē pducere tā i
eadē dictione quā in diuersa hec ostendūt carmina.
Virgi. Virgili. li. primo Aeñ.
Ducit Amazonidū lunatis agmina peltis. Amazo.
Idem libro septimo.
Contemptor Diuum Mezentius agminaqz armat. Mezen
Ouidi. Ouidius libro primo de testibus.
Hincqz Propontiacis herentē Cizicon oris. Cizicon
Virgi. In diuersa dictiōe sic. Virgi. Georgi. lib. pmo
Euriqz Zephyriqz tonat domus. Omnia plenis. Zephyr

Nisi dicamus Que ꝓ Et p̄mā secūdi pedis syllabam qua ratiōe supra diximꝰ / ꝑduci. Nōnulli tamē codices virgiliani habēt Euriqȝ ⁊ Zephyri.

Nōnunquā etiā in dictionibus peregrinis. vt Gaza. qđ vocabulū Persicū dr̄: eādē vi habet: quā ī Grecis

Virgi. li. primo ⁊ secūdo Aeñ. Virgi.

Arma Virū tabuleqȝ ⁊ Troia Gaza per vndas.

Gaza. Predam adseruabāt. huc vndiqȝ Troia Gaza.

Aliquādo tñ vocalis naturał'r breuis presertim in fine dictiōis posita / si sequens dictio incipiat. a. Z. manet breuis. quod ⁊ de littera. X. alias diximus.

Virgili. li. iij. Aeñ. Virgi.

Zacynth. Jam medio apparet fluctu nemorosa Zacynthos.

Ouidius in Epistolis Heroicis. Ouidi.

Zacynth. Dulichiū Samiqȝ ⁊ quos tulit alta Zacynthos.

A enim posita in fine dictionū Nemorosa ⁊ Alta breuis ꝑmāsit. Z. subsequēte: quāta est naturaliter.

Quā ob rem forte Alexander de. Z. tractans dixit. Alexan.

Perizo. **Siplex. zeta. tñ repit. vt est Perizoma.**

Hoc est nō habet vim duplicis cōsonantis vt ꝑducat vocalē antecedentē. J. p̄terea: q̄ si feriat vocales cōsonās fit: vt Janus. Juno. in medio duaꝝ vocaliū posita vim duaꝝ cōsonantiū optinet. Ut Troia Aiax. Huius. Loco cuius antiqui duplex. ij. dicuntur posuisse. sic Troija. Aijax. Huijus. Item Maija. Eijus. Meijo. Aijo. Maijor. Peijor. Pompeijus. Aulteijus. Caijus. Laijus. ⁊ multa alia. Pro simplici tamē cōsonāte tunc habet: quādo ab ea incipit syllaba in principio dictiōis. Ut Juno. Juppiter. Jecur. Jocor. Jaceo. ⁊c. Cōperit etiā nōnūquā ꝓ simplici cōsonante in medio dictionis cōposite. Ut Quadrijugus. Bijugis. Reijce. Iniuria. Subiungo.

Virgi. iij. Georg. Virgi.

Centū quadrijugos agitabo ad flumina currus. Quadrij
Martis equi bijuges ⁊ magni currus Achillis. Bijug.

Idem in Bucolicis.

Tityre pascentes a flumine reijce capellas. Reijce.
Reijce cū geminato .ij. vt latiꝰ alias ostēdemꝰ: scribit quoꝝ prius in initio syllabe cōsonans simplex est. Ubi Proceleumaticus pes Reijceca: qui quattuor syllab cōstat breuibꝰ: ꝓ Dactylo ī quīto loco ponit. Sicut ⁊ multa alia apō Uirgi. que primū ⁊ quintū locū plerūqꝫ occupāt. Primū. Ut in primo. Secūdo ⁊ quarto georgicoꝝ. Quinto. Nono ⁊ Duodecimo Aeñ. sic.
Tenuia nec lanae per celum vellera ferri.
Tenuis vbi argilla ⁊ dumosis calculus aruis.
Parietibus premunt arctis: ⁊ quattuor addunt.
Genua labant. Uastos quatit anbelitus artus.
Parietibus textum cecis iter/ancipitemqꝫ.
Abietibus iuuenes patrijs ⁊ montibus equos.
Arietat in portas ⁊ duros obijce postes.
Genua labant. gelidus concreuit frigore sanguis.
Quintū. Ut in Secūdo ⁊ quarto Georgicoꝝ. Secūdo. Quinto ⁊ Octauo Aeñ. sic.
Uelleraqꝫ vt folijs depectant tenuija Seres.
Nequicquam in tectis certatim tenuia cera
Aedificant: sectaqꝫ intexunt abiete costas.
Custodes sufferre valent. Labat ariete crebro.
Transtra per ⁊ remos ⁊ pictas abiete puppes.
Hec sacris sedes epulis. Hic ariete ceso.
Inclusere caui. ⁊ nigra nemus abiete cingunt.
In secundo tamen Aeneidos secundum pedem possidet hoc modo.
Herent parietibus scale. postesqꝫ sub ipsos.
In quibus locis Tenuia. Tenuisu. Parieti. Genuala. Abicti. Arietat. Abiete. Ariete. Proceleumaticus est.

Non enim aliter in carmine Heroico quattuor breues syllabe collocari possunt.

Quod genus carminis apud Statium in Sexto libro Theb. Stati.
Peonem primum videtur quoque admisisse sic.

Obnubit tenuia ora comis. ac talia fletu.

Idem in principio. xij. libri Theb.

Ortus: et instante cornu tenuiore videbat.

Bittenui in secundo pede. et Nutenui in quarto Peon primus est: qui constat prima longa et tribus breuibus. Ut Desinite. Incipite. Comprimite. Hoc preterea carminis genus et Anapestum in primo georgicorum recepit sic. Virgi.

Fluuiorum rex Eridanus: camposque per omnes.

Primus enim pes Fluuio. primas duas breues et vltimam longam syllabas habet. Dicitur quoque reciperere Trocheum in sexto loco. Cum tamen vltima syllaba cuiuslibet carminis libera / siue indifferens sit: huiusmodi pedes in vsu Heroico Spondei potius dicendi sunt.

Sed ad positionem redeamus. Obseruatur preterea positio in diuersis dictionibus in carmine. Ut si precedens dictio in vocalem desinat: et sequens a duabus incipiatur consonantibus. Ut patuit superius cum de positione mute cum liquida sumus locuti. Quod non frequenter fieri comperimus. Et apud Statium libro Stati.
quarto Thebaidos.

Et noua clamore stupuere silentia valles.

Idem libro Sexto.

Preceleres: agile studium et tenuissima virtus.

E. namque terminalis in dictionibus Clamore et Agile: que naturaliter breuis est: longa facta esse videtur propter consonantes dictionum subsequentium. Sed tamen verisimilius esse arbitror finalem syllabam earundem dictionum Poetam produxisse per licentiam productionis Penthimemeris Heroice: de qua supra memineramus: que facit primam syllabam tertij pedis:

in qua pars orationis explic̅t: cū per naturam breuis sit: apud Poetas plerumq̄ ꝓduci. Itē vocalis correpta dictionē terminās nō producit a consonantib9 que sequunt: vt ostensum est per regulā superius traditam.

Obseruat quoq̄ positio sepissime in carmine si precedēs dictio desinat in vnā consonantē / ꝛ subsequens a consonante incipiatur. Ut apud Uirgilium. (Uirgi.)

Ad quem tum Juno supplex his vocibus vsa est.

Panduntur porte. iuuat ire ꝛ Dorica castra.

Dictiones eni Quē. Tum. ꝛ vltima syllaba dictionis Pandunt ꝓpter cōsonātes dictionū sequētiū ꝓducūt.

Si tamē dictio precedēs desinat in. S: ꝛ sequēs dictio a consonāte incipiat: non semp producitur vocalis precedens / vt superius patuit: cum. S. plerūq̄ liquesceat ꝛ vim consonantis amittere ostendimus.

Quod si post syllabam natura breuem sequatur muta cum liquida: in prosa oratiōe syllaba illa semper est breuis. In carmine vero indifferens est.

Ut Tenebrae. Pharetra. Uolucris. Cathedra. Retro. Cerebrum. Pheretrum. Lutebrae. Podagra. Chyragra.

Est enim longa in his versibus.

Uirgi. Uirgili. iij. Aeñ.

Noctē hyemēq̄ ferens. ꝛ inhorruit vnda tenebris. Tenebra

Idem lib. v.

Pro se quisq̄ Uiri. depromūt tela pharetris. Phare.

Idem lib. viij.

Dirarum nidis domus opportuna volucrum. Uolucris

Juue. Juuenalis Satyra prima.

Hinc atq̄ inde patens. ꝛ nuda pene Cathedra. Cathedr.

Virgili.lib.x. Virgi.

Retro. Ut videre:metu versi retroqz ruentes.

Idem lib.xj.

Cerebrū. Congeminat vulnus.calido rigat ora cerebro.

Pheret. Haud segnes alij crates z molle pheretrum.

Idem lib.iij.

Latabrae. Rursum ex diuerso celi cecisqz latebris.

Ouidi.lib.primo de Ponto. Ouidi.

Podag. Soluere nodosam nescit medicina podagram.

Virgi.iij.Georgicoz. Virgi.

Podag. Molle pecus:scabiemqz ferat:turpesqz podagras.

Martial.Epigrāmaton.lib.vij. Marti.

Podag. Coepit fingere Celius podagram.

Podag. Desit fingere Celius podagram.

Horatiq.li.Sermonū.ij.Satyra.vij. Horati.

Chyrag. Scurra volanerī9.postquam illi iusta chyragra.

Idē lib.primo Epistolarum.

Chyrag. Nodosa corpus nolis prohibere chyragra.

Persius Satyra Quinta. Persi.

Chyrag. In venerē putris.Sed cum lapidosa chyragra.

Est enī breuis hic ī eisdē dictiōib9. Virg.li.viij. Virgi.

Tenebrae Hic Cacum in tenebris incendia vana vomentem.

Phare. Ille mihi insignem pharetram:Lyciasqz sagittas.

Idem lib.iij.

Volucris Et volucrum linguas z prepetis omnia penne.

Martialis Epigrāmaton.li.ij. Marti.

Cathedra Assidet z cathedris moesta inuenca tuis.

Virgili.li.v. Virgi.

Retro. Abducere retro longe capita ardua ab ictu.

Idem lib.x.

Cerebrū. Ossaqz dispergit cerebro permista cruento.

Idem lib.xj.

Pheret. Sed venit in medio Pheretro pallante reposto.

Idem lib.x.

Tum latebras anime pectus mucrone recondit. Latebrae.

Macer. Macer de viribus herbarum.

Compescit splenis: podagre sic subuenit illa. Podag.

Marti. Martialis lib. primo Epigra.

Litigat: et podagra Diodorus Flacce laborat. Podag.

Sed nil patrono porrigit. hec chyragra est. Chyrag.

Idem lib. ix.

Tortorem metuis. Podagra Chyragraque secatur. Po. Ch.

Et multa alia sequuntur hanc legem. Ut Sophocles. Empedocles. Locuples. Polycletus. Assecla. Simulacrum. Funebris. Terebro. Alacris. Integro. Salebrae. Colubra. Quadrupes. Febris. Latro. Migro Cyprus. Vitrum. Metrum. Item Piger Calaber. Caper. Aper. Sacer. Faber. Onager. Ater. a. um. Vafer. a. um. Coluber. Integer. accipientia mutam cum liquida Pigri. Calabri. Capri. Apri. Sacri Fabri. Onagri. Atrius. Vitri. Vafri. Colubri. Integri. etc.

Aratrum vero apud idoneos. Auctores vix semel penultimam corripit. Aratrum.

Nestor. Nestor tamen Dionisius hoc nomen penultimam naturaliter corripere dicit. quod probat et scriptura Greca Arotron per. O. micron. quod Greci semper breue habent. et hoc versu tantum quem

Pe. R. Petrus Riga in Aurora scripsit sic.

Nostre carnis humum crucis hoc aratro quasi sulcat. Quod validioribus poetarum latinorum exemplis probare obuiisset

Si vero vocalis precedens sit longa naturaliter: non mutatur. hoc est non corripitur. vt Mater Matris. Saluber Salubris. Frater. Fris. Ater. tri. October. bris. Cicatrix. Adiutrix. Et verbalia in atrix: que verbalium in Tor: exqui formantur: penultime quantitatem obseruare videntur. Ut Venatrix. Indagatrix. Iaculatrix. Creatrix. Simulatrix Seruatrix. Bellatrix. Spectatrix. Donatrix. Auxiliatrix. Cantatrix. etc. Item Atrium. Uter vtris. Libra. Libro. as. Poples. Nebris. et reliqua permulta.

Hac tamē in re/sicut ꝛ in alijs quāplurimis/Poetarum exemplis potius initi quispiam debet/quā Artigraphorū:qui inter se dissidēnt:regulis. Nam quas dictiones ipsi putant vocalem ante mutā cum liquida naturaliter aut corripere/aut producere: apud Poetas idoneos aliter eędem sese habent.

Sed quẽadmodū vocalis correpta in fine dictionis posita modo longa. modo breuis inueniatur muta cū liquida subsequentibus dictum est alias. Quare quod ibi diximus cum de liquescentia consonantiū ceptum est agi:quodq; ad vtrunq; locum attinet sic perstrinxisse abunde est.

Syllaba quae post vocalem alterā habet vocalē: breuis est. Idq; in dictionibus Latinis. Nam in Graecis ꝛ Barbaris aliam rationē sequimur. Partim enī producūt. Ut Argous. Argia. Aeneas. Aer. Spōdeus Dius. Partim breuiāt. Ut Comoedia. Tragoedia. Symphonia. Sophia. Elegeia. Fio cū ē dissyllabū semp ꝓducit

Statius Siluarū libro. iiij. — Stati.

Argoos. Robur. ꝛ Argoos frangebant brachia remos.

Idem libro. v.

Argoa. Atuero:ꝛ multis. ꝛ signa Argoa relictis.

Martialis in Distichis. — Martia.

Argoa. Argoa primum sum transportata charina.

Stati. libro secundo Theb. — Stati.

Argia. Egregiam Argiam. nec forme laude secundam.

Idem libro. xij.

Argia. Querit inops Argia vias. non regia codi.

Virgi. Virgilii libro primo Aen.

Sum pius Aeneas. raptos qui ex hoste Penates. Aeneas.

Aer Venus obscuro gradientis aere sepsit. Aer.

Et in multis aliis locis.

Horati. Horatius in Arte Poetica.

Spondeos stabilis in iura paterna recepit. Spōdeus

Prisci. Priscianus in versibus Rufini de litteraturis. De compositione & metris Oratorum.

Spondeusque grauis: numeroque aptissime Peon.

Sed magis erigitur Spondeo clausula fortis. Spōdeus

Spondeo narrare solent tibi Rhetores acta.

Persi. Persius Satyra prima.

Romulidae saturi quid dia Poemata narrent. Dia.

Virgi. Virgilii. li. xi.

Italides: quas ipsa decus sibi dia Camilla. Dia.

Verū dictiões Aeneas & Spōdeus. Ei. Diphthongū Grecā in. E. lōgā cōuertūt sic Aineias Aeneas. Spōdeios Spōdeus. Sicut & alia p multa. Ut Choreia Chorea. Alpheios Alpheus. Mideia Medea. Deiopeia Deiopea. Calliopeia. Calliopea. Epeios Epeus. Itē Achillelos Achilleus. Pythagoreios Pythagoreus. Cythereia Cytherea: quę possessiua sunt.

Virgi. Virgilii. lib. ix. Aen.

Desidię cordi. iuuat indulgere Choreis. Chorea.

Idē in opusculo qđ inscribit Culex.

Naides. & celebrate deū ludente Chorea. Chorea.

Quantum te Peneu remorāte diue Chorea. Chorea.

Et sic de aliis.

In Sexto tamen Aeneidos Chorea. Re. corripuit causa metri hoc modo.

Pars pedibus claudūt Choreas: & carmina dicunt. Chorea.

Tibull. Tibullus Similiter.

Hic Choreę / cantusque vigent / passimque vagantes. Chorea.

Proper. Propertius quoque.

Chorea. Protinus ꝛ nuda Choreas imitabere fura.
Sed tūc Seruiꝰ aut Systolen/ de q̄ postea dicemus/ Serui.
Syllaba lōga i breuē cōuersa. Aut antithesim. E. pro
Ei posita esse putat. Multa alia preterea vocalē an̄
vocalē ꝑducūt. Ut Ariō. Oriō. Amphion. Lycaon.
Echiō. Joilꝰ. Jo. Urania. Hippodamia Laodomia
Amalthea. Lageos. Enyo. Troius. a. um. Troes.
Heroes. Troilꝰ. Peneiꝰ. Acheleiꝰ. Liciꝰ. Sper-
chiꝰ. Ariꝰ. Lāgia. Lāpia. Phthiꝰ. Phthia. Chiꝰ
a. um. Horatiꝰ li. ij. Sermonū. Satyra. viij. Horati.
Chiꝰ a. ū. Cecuba vina ferens Alcon Chium maris expers.
Martialis in Distichis. Marti.
Chia senj silis Baccho: quā secta misit.
Nā ꝑmitiuū Chiꝰ corripit a Lucano li. viij. sic dicēte
Chius. Quas Asiȩ cautes: ꝛ quas Chius asperat vndas.
Horatiꝰ libro primo Epistolarū.
Chios. Quid tibi visa Chios bullati notaq̄ʒ Lesbos.
Chios. Romȩ laudet Samos. ꝛ Chios ꝛ Rhodos absens. Horati.
In dictiōibꝰ quoq̄ʒ Barbaris ꝛ peregrinis ꝑducit̄
Ut Andreas. Oseas. Ananias. Esaias. Zacharias
Maria. ꝛ quāplurima alia. Ab hoc noīe mas. ma
ris dicit̄ preterea Mariꝰ ꝓpriū nomē viri deduci. Cu
ius foemininū Maria esse putat̄ penultia correpta cū
accentu in antepenultima. Claudianus. Clau.
Maria. Preparat ꝛ pulchros Marie sed luce minores.
Eligit ornatus. Qui ꝛ ipse Jacobꝰ q̄drisyllabū ꝓ-
tulit penultima producta sic.
Jacobus. Hac laceres versus dux Jacobe meos.
A multis tū trisyllabū ponit̄ cū accentu in eadē penulti
ma: qa Jacob nō latine declinatū vltimā syllabā acuit
Noīa enī barbara: quȩ acuūt vltimas syllabas; qu eq̄ʒ
(vt inquit Priscianꝰ libro q̄nto) nulla regla Latina Prisci.
vl' Grȩca sūt moderāda: si ad declinationē Latinā tra
hant̄: i eadē syllā seruāt accentū. Ut Abraā Abraamꝰ

Joseph Josephus. Alaric Alaricus. Isabel Isabela.
Saul Saulus. Sz redeam⁹ ad rē: ꝛ quę vocalem
Horati. breuiāt añ vocalē exēplis dclarem⁹. Horat. i arte. P
Interdum tamen ꝛ vocem Comoedia tollit. Comoed.
Successit vetus his Comoedia non sine multa. Comoed.
Effutire leues indignata Tragoedia versus. Tragoed.
Ouidi. Ouidius. libro secundo de tristibus.
Omne genus scripti grauitate Tragoedia vincit. Tragoed.
Horati. Horatius in eadē arte Poetica.
Ut gratas inter mensas Symphonia discors. Sympho
Uirgi. Uirgi. ad Messalam.
Florentes viridis Sophię complectitur vmbras. Sophia.
Aeternum Sophię coniunctum carmine nomen. Sophia.
Marti. Martialis Epigrām. li. primo.
Cum tibi sit sophię par fama ꝛ cura Deorum. Sophia.
Ouidi. Ouidi. in lib. de remedio.
Blanda Pharetratos Elegeia nutrit amores. Elegeia.
Idē Elegiarum libro. iij.
Uenit odoratos Elegeia nexa capillos. Elegia.
Stati. Elegia vo. J. añ. A. pducit. Stat. li. j. Siluaꝝ.
Quas inter multum petulans Elegia propinquat. Elegia.
Marti. Martial. libro quinto Epigr.
Detineat cultis aut Elegia comis. Elegia.
Iuue. Iuuenalis Satyra Secunda.
Fient ista palam. cupient ꝛ in acta referri. Fio.
Uirgi. Uirgi. Georgi. iiij.
Fiet enim subito sus horridus atraqz Tigris. Fio.
Cū tñ Fio polissyllabū est: corripit vocalē ante vo=
Uirgi. calē. Ut Fieri. Fierē. Uirgi. vij. Aeñ.
Quod fieri ferro: liquidoue potestur electro. Fieri.
Ouidi. Ouidius primo libro Fastoꝝ.
Fas etiam fieri solitis ętate priorum. Fieri.
Idem libro. ij. fastoꝝ.
Quid noua cū fierent capitolia? Nempe Deorum. Fierent.

Fieres. Si fieres breuior Claudia sexquipede.

Genitiuus ꝛ Datiuus quintae declinatiōis ꝓducūt penultimā. Ut Diei. Excipit. Rei. Spei. Fidei.

Alij vero sic dicunt.

Genitiuus ꝛ Datiuus quintae declinationis. E. vocalē puram siue inter duo ij. positam producūt. Ut Diei Speciei

Quod etiam alexandri est ita dicentis. Alexan.

E super. J. longā dat declinatio qnta:
Quādo vocal' praeit. E. Sꝫ eā breuiab
Cōsona si praeceat. Dic ğ Rei Speciei.

Uirgi. li. ix. Aeñ. Uirgi.

Diei. Nunc adeo melior quoniam pars acta diei.

Idē in opusculo. Est ꝛ Non.

Diei. Est nocturna homini. non est lux ista diei.

Idem in Opusculo. Uir Bonus.

Diei. Omnia quam longi reputauerit acta diei.

Nam Rei. Spei. ꝛ Fidei non habent. E. purū ante J. vltimam: Sed habent consonantem: quę vocalem ferit. E. priorem. Ideo breuis est ante. J.

Statius. Siluarum libro primo. Stati.

Fidei. Quis morum fideiqꝫ modus: nunquā ne virili.

Idem libro. vij. Theb.

Fidei. Pectore in hoc. vbi nunc fidei: pacisqꝫ sequestra.

Horatius. lib. tertio Carminū. Horati.

Rei. Contentę dominus splendidior Rei.

Est enim carmen Asclepiadeū ꝛ mēsuratur sic. Conten. Spondeus. tędominus. Splendidior. Choriambi sunt. Rei. Pyrrhichius.

Idē in eodē libro atq; in eodē genere versus.
Curte nescio quid semper abest rei. Rei.

Terentius. Terentius in prologo Andrie.
At pernoscatis et quid spei sit reliquum. Spei.
Qui vsus et Trimeter dicit. et sic potest mensurari. At
Per. nosca. Spōdei. Tiset. Iābus. Quidspe. Tro-
cheus. isit. Spōdeus. reliquū. Tribrachus. vel Anapestus

Oia quoq; et pnoia mittētia Ge
nitiuū i. ius. i prosa oratiōe pdu-
cūt penultimā. In carmie vo eā
habēt indifferentē. Praeter quā alterius.
qd semp breuiat. et Alius qd sēp pducit.

Virgi. Est eni penultia louga hic. Virgi. li. pmo Aen
Tu faciem illius noctem non amplius vnam. Illius.
Idem libro. v.
Nunc vltro ad cineres ipsius et ossa parentis. Ipsius.
Idem libro. xj.
Adijcias, nec te vllius violentia vincat. Vllius.
Idem Georgi. iiij.
Non te nullius exercent numinis ire. Nullius.

Virgi. Est tamen breuis hic. Virgi. Georgi. pmo.
Illius immense ruperunt horrea messes. Illius.
Idem libro. v.
Ipsius Anchisae longeui hoc munus habebis. Ipsius.
Idem libro primo.
Vnius ob noxam et furias Aiacis Oilei. Vnius.
Idem Georgicorum Secundo.
Et sepe alterius ramos impune videmus Alterius.
Vertere in alterius: mutataq; insita mala. Alterius.
Et mille alia vulgo inuenies.
De Genitiuo Alius.
Tu quoq; cur nostras causas contemnis: Alius Alius.

Qui tibi dona dedit securius accipis ipse?

Alius. Quęret alius opes: qui partas non bene seruat.

Omnipotens genitor te quero. Te quoqз laudo.

Alius. Numina cuius amo. nec quero numen alius.

Teste nāqз Prisciano libro. xiij. penultima genitiui pnominū iu. Ius. producit. quā tamē Poetę plerūqз corripiūt. Absqз vno Alterius. qd/quia solum duabus vincit syllabis propriū Nominatiuū: corripuit penultimā semp. Alius tamen/quia rectum non superat vlla syllaba: producit semper eandem penultimam. Prisci.

Idem etiam Priscianus libro sexto Terentiani auctoritatem adducens. ꝛ Alij quoque Artigraphi dicunt Alterius apud antiquissimos penultimā nonnūquam produxisse. quorum carmina: quia perrara sunt/ ꝛ non magni momenti: pretereo. Prisci.

Alexander. Alexan.

Alt. Ali. Corripis Alteri⁹. Sēp pducis Ali⁹.

Quē versum p exēplo quoqз potes accipere: cū in eo Alterius. I. corripiat. Alius vero producat.

E. De. Se. Di. in compositiōe producuntur.

Ut Edico. Erumpo. Emico. Decurro. Deligo. Sepono. Separo. Digero. Dimitto. Diuello.

Nisi sequat vocalis. vt Deorsum. Seorsum. Dehisco. Excipitur Disertus.

Uirgili. Georgi. iij. Uirgi.

Edico. Incipiens stabulis Edico in mollibus herbam.

Erumpo. Erumpunt portis. Concurritur ethere in alto.

Idem lib. vj. Aeñ.

Emico. Pretereunt puppes. Iuuenū manus Emicat ardēs.

Idem libro. ij.

Decurro. Laocoon ardens summa Decurrit ab arce.

Idem Georgi.iiij.

Delige et intactas totidem ceruice iuuencas. Deligo.

Martia. Martialis Epigrã.lib.primo.

Que tam seposita est.que gens tam barbara Caesar: Sepono.

Ouidi. Ouidi.lib.v.Metamor.

Unam seposuit: Sed qua nec acutior vlla. Sepono.

Idem Elegiarum.lib.primo.

Separor a Domina nocte iubente mea. Separo.

Uirgi. Uirgili.libro.ij.Aeñ.

Improuisi aderunt.ita Digerit omnia Calchas. Digero.

Conferimus.multos Danaum Dimittimus Orco. Dimitto.

Ut caderem meruisse manu. Diuellimur inde. Diuello.

Sz ostẽdam9 exẽplis Dehinc et De et Hinc cõpositũ De breuiare /et nõ pferri prima in carmine syllabas attrita: vt quidã dixit. Uirgi.lib.iij.Georg.

Uirgi. Ceruici subnecte.Dehinc vbi libera colla. Dehinc.

Idem lib.iij.Aeñ.

Dona dehinc auro grauia: Sectoqz Elephanto. Dehinc.

Idem libro.v.

Uisa dehinc cęlo facies delapsa parentis. Dehinc.

Stati. Statius lib.vj.Theb.

Mille dehinc species tandem saciata voluptas. Dehinc.

Et sic de Alijs.

Horati. Horati.lib.pmo Epistolar.

Fecundi calices quem non fecere disertum? Disertus.

Iuue. Iuuenalis Satyra.vij.

Tantum admirari.tantum laudare Disertos. Disertus.

Martia Martialis.

Hac ratione potest nemo non esse Disertus. Disertus.

Causas inquis agam Cicerone Disertius ipso. Disertus.

Di.pretcrea i Dirimo:cui9 cõpositio cõtrouersia nõ caret: seinp breuiat.qõ forte simplex ẽ: cũ ei9 cõpositio nob subobscure et nõ clare appeat: nisi dicam9 ab Emo: E.simplicij mutata i.I.et R.itercepta cõponi.qõ nõ

nulli volunt: Sicut ex An. & Ago. Eo atque Edo. dicimus. Ambigo. Ambio. Ambesus. B. interposita.
Priscianus autem. libro. xv. sic inquit. Prisci.

Si vbique producitur. Excepto Dirimo & Disertus.

Virgi. lib. v. Aen. Virgi.

Dirimo. Cede Deo: Dixitque/& praelia voce diremit.

Ouidi. lib. primo Meta. Ouidi.

Dirimo. Hanc Deus & melior litem natura diremit.

Egdē quoque/quāuis nōnullis videat ab. E. & Quidē esse cōpositū: quod & Nestor opinatus est: potius tamē credendū est ab Ego & Quidē cōponi p Apocopen. quae est ablatio litterae vel Syllabae de medio dictionis. Et sic Equidem pro Ego quidem proprie accipitur. Nestor.

Virgi. lib. Aen. Secundo. Virgi.

Equidē. Cuncta equidem Rex/fuerit quodcunque/fatebor.
Cuius exemplis omnes Poetae scatent.

Cū tamē teste Prisciano libro. xvj. Primae quoque & Secūdae Personae p Quidē solū ineniat adiūctū/vt patet apud Persium sic dicentem. Prisci.

Nō equidē hoc dubites amborū foedere certo. Et.

Per me Equidē sint oia ptinus alba: Atque etiam apō alios Poetas: simplex esse ait: eosque errare: q ex Ego & Quidē arbitrant fieri. Si tamē vtriusque partis mentē inspexeris/verbaque discusseris: perquā facile veritatē rei comperies: cū praesertī a Virgilio. Ciccrone & Quintiliano pro Ego quidem semper fere vsurpetur.

E. in cōpositiōe semp breuiatur. Ut Repeto. Excipitur Refert p Distat. Et habētia duplicē consonantem post Re. vt Repleo.

r

Virgili. Virgi.

Omina ni repetāt Argis: numenq; reducant. Repeto.
Cum primum pasti repetent presepia tauri. Repeto.
Nec repetita sequi curet Proserpina matrem.
Et sic i Reduco. Repono. Remugio. Refugio. Recurro ꝛc. que Poetarū exēplis facillime ꝓbare potes.
Martia. Martia. Epigrā. li. viij. ꝛ. ix.
Refert sis bonus. An velis videri. Refert.
Multum / crede mihi / refert a fonte bibatur. Refert.
Stati. Stati. li. x. ꝛ. xj. Theb.
Quid refert: habet ecce suos Jocasta duresq;. Refert.
Sedibus. Au refert quo funera longa measq;. Refert.
Ouidi. Ouidius libro. viij. ꝛ. xiiij. Meta.
Nec refert dominos illic: famulosue requiras. Refert.
Quid tamen hoc refert: si se pro classe Pelasga. Refert.
Virgi. Virgi. ij. ꝛ. iij. Georgicoꝝ.
Est numerus, neq; eni nūero comprendere refert. Refert.
Preterea nec iam mutari pabula refert. Refert.
Quod aliqui exponunt pro Inter est / nō cū Re: Sed cum nomine Res componi putantes.
In Repleo autē: quia post Re. sequitur muta cum liquida: potest esse indifferens vt supra diximus.
Virgi. Est eni breuis hic. Virgili. li. ij. Aeñ.
Talia vociferans gemitu tectum omne replebat. Repleo.
Idem libro. iiij.
Hec tum multiplici populos sermone replebat. Repleo.
Virgi. Hic vero ꝓducitur. Virgi. lib. xj.
Evandrum. Euandriq; domos ꝛ moenia replet. Repleo.
Primus ades. Sed non replenda est curia verbis. Repleo.
Stati. Stati. Siluaꝝ. lib. iiij.
Bacchatur spatijs: viamq; replet. Repleo.
Alia vo: que habēt duplicē cōsonātē post Re: Ut Resto. Respōdeo. Rescribo. Restituo. ꝛ Rettuli. Repperi. Reppuli. per Epenthesim: que est addictio lrē vel syllabe ad mediā dictionē: Re ꝓducūt positione.

Virgili. libro primo Aeñ. — Virgi.

Resto. Dona ferens pelago & flãmis restantia Troię.

Respon. Summersum. Dictis respondent cętera matris.

Et sic de cęteris.

Repręterea in Reijcio: Cuius supra quoqꝫ meminimus: quodqꝫ a Re. & Iacio cõpositũ est: aliquã ꝓducit.

Ouidi. li. ij. ix. & xiiij. Metamorp. — Ouidi.

Reijcere ex humeris vestem moliebar: At illa.

Reijcio. Et si reijcerer: potui moritura videri.

Plusquam credis amo. Vulgares reijce thędas.

Statius lib. vj. Theb. — Stati.

Reijcio. Et patria vigil arte Lacon hos reijcit ictus.

Virgili. libro. xj. — Virgi.

Reijcio. Reijciunt parmas: & equos ad moenia vertunt.

Idem. lib. x.

Reijcio. Sic ait: atqꝫ oculos Rutulorum reijcit aruis.

Quo in loco Seruius ita inquit. — Serui.

Reijcit. Re. naturaliter breuis ẽ & ꝓ lõga posuit. Sic Georgicoꝝ tertio. Reijce ne maculis infuscet vellera pullis. Qđ licet possit excusari: q꞉ cũ facit Reieci: iter duas vocales. I. posita ꝓducit supiorẽ vt dicam⁹ cã lõgã ẽẽ saepe: q꞉ ꝑ dclinationẽ lõga futura ẽ. Tñ q꞉ i hac re argumẽtũ magis est quã ratio: dicam⁹ Ecta sim factã. quae poetis plaerũqꝫ cõcedit.

Significat enĩ hic Serui⁹ Virgiliũ a nõnullis excusari, q̄ aliqñ i declinatiõe positiõe ꝓducit: cũ primũ. I. consonãs sit. Vt Reijcio Reijcis Reieci Reiecerã.

Statius tamen Thebaidos libro. iiij. Re sic corripit. — Stati.

Reijcio. Tela manu: reijcitqꝫ canes in vulnus hiantes.

Sed tunc non deest qui dicat Reiicio scribendum esse vnico. J. quod et Nestor asserit. Credendum tamē potius si integre et solide verbi huius naturā animaduertere velimus: idem de Reiicio quod de Reficio et similibus dicendum esse. In quibus et si. A. vocalis: que est in simplici: in composita dictione in. J. trāsfertur: quantitas tamen syllabe non deperditur: vt omnium Grammaticorū precepta decantant. Quare multorum quidem iudicio accipiendum est: vt cum huius verbi prima correpta syllaba inuenitur: veram et propriam eius naturam obseruari dicamus.

Cum vero aliquando eam productam apd Auctores legerimus: metri quadam necessitate / vt in plerisqz aliis. vel certe Poetica licentia id fieri non dubitemus. Semper ergo reiicio siue in prima verbi positiōe. siue in consequentibus per duplicem. ij. scribendum esse. quarum altera vocalis sit. Altera consonans: asserendum potius principalis sui Jacio ratione inspecta cuipiam videbitur.

D Ictio composita terminans in. J. vel. O. primam partem compositionis breuiat illud J. Vel. O. Vt Omnipotens. Carpophorus. Excipitur Vbiqz. Ibidem. Tibicen.

Virgi. Virgili. lib. primo et. x. Aeñ.

Sed pater omnipotens speluncis abdidit atris. Omnipo

Panditur interea domus ompotentis olympi. Omnipo

Iuue. Iuuenalis Satyra Sexta.

Quanquam et Carpophoro facies tua cōputat annos Carpop.

Martia. Martialis Epigram. lib. primo.

Carpop. Est quota Carpophori portio fusus aper.
Carpop. Fortis adhuc teneri dextera Carpophori.
Carpop. Secula Carpophorum Cesar si prisca tulissent.
Et ita de multis. Ut Sagittifer. Sceptrifer. Papyrifer. Hymnifer. Sacrilegus. Bicornis. Trisulcus. Hymnidicus. Uulnificus. Portentificus. Noctiuagus. Quadrijugus. Bijugus. Christophorus.
Uirgi. Li. ij. Aen. Uirgi.
Ubiqz. Uictoresqz cadunt danai. Crudelis vbiqz
Ubiqz. Luctus. Ubiqz pauor & plurima mortis imago.
Idem libro primo.
Ibidē. Uoluitur in caput. Ast illam ter fluctus ibidem.
Idem Georgicor. iij.
Ibidē. Crebra ferit. Demisse aures, incertus ibidem.
Horatius in arte Poetica. Horati.
Tibicē. Tibicen. traxitqz vagus per pulpita vestem.
Tibicē. Tibicen didicit prius: extimuitqz magistrum.
Ouidius primo de arte amādi. Ouidi.
Tibicē. Dumqz rudem prebente modum tibicine Tusco.
Iuuenalis Satyra Secunda. Iune.
Tibicina. Clamatur. nullo gemit hic tibicina cornu.
Martialis in Distichis. Martia.
Tibicina. Ebria nos madidis rumpit tibicina buccis.
Horatius libro primo Epistolar. Horati.
Tibicina. Que possit tibi. nec meretrix tibicina cuius.
Sic enī Priscian9 li. qrto ī tractatu Denoīatiuor aīt Prisci.
A Cano cōposita in Cen desinētia. I. correptā habēt penultimā Tubicē. Lyricē. Cornicē. Fidicē. Excipit vnū Tibicē. qđ ideo solū. I. pductā habuit penultimā: q Synaeresis facta est duarū ij. breuium in vnā longā. Debuit enim

geminari: q: solet plaerūq; ī cōpositione. A. i. J. conuerti. Ut Cado Incido. Facio Inficio. Jacio Iniicio. Reiicio. Amic⁹ Inimic⁹. Tuba Tubicē. Sic & Tibia Tibiicen faciebat. ex quo factum est Tibicen. Nec solum. J: Sed etiam alias vocales in multis dictionibus sic solent ex duabus syllabis in vnam longam trāsire. Ut Biiugae Bigae. Quadriiugae Quadrigae. Biuni Bini.

Dictionē p̄reterea Tibicē / ꝛ quāplurimā exēpla regule prime: vnde excipit: applicāda notab apud eūdem

Prisci. Priscianū libro primo. Ubi de. J. agitur vocali.

Nestor. Credidit itē Nestor sicut Ubiq; ꝛ Ibidē a regula excipiūt: Sic Tāticūq;. Quāticūq;. Qualicūq;. Plerīq; ꝛ Utriq; excipi debere. Q̄ð si recte discusseris: q̄ntum ad rem attineat facile cognosces.

P Raeterita duaꝝ syllabaꝝ producunt ex illis prīmā. Ut Feci. Legi. Excipitur Bibo Bibi. Scindo Scidi. Findo Fidi. Do Dedi. Sto Steti. Fero Tuli. Et habentia vocalē ante. J. Ut Ruo. Rui.

Uirgi. Fecerat ignipotens vndis ꝛ Iapyge ferri. Feci.
Uel quę sublegi tacitus tibi carmina nuper. Legi.

Et mlta alia. Q̄uoꝝ nōnulla adducere libet. Ut Iuuo Iuui. Lauo Laui. Sedō Sedi. Uideo Uidi. Rideo Risi. Neo Neui. Moueo Moui. Fleo Fleui. Strideo Stridi. Paueo Paui. Faueo Faui. Fo-

ueo Foui. Vinco Vici. Jco Jci. Pasco Paui. Cresco Cerno Creui. Edo Edi. Fundo Fudi. Ludo Lusi. Rado Rasi. Rodo Rosi. Frango Fregi. Ago Egi. Sperno Spreui. Sterno Straui. Lino. Lini. Liui. Leui. Sino Siui. Pluo Pluui. Capio Cepi. Jacio Jeci. Fodio Fodi. Fugio Fugi. Eo Jui. Queo Quiui. Venio Veni. Linquo Liqui. Nestor: tñ Dionysius Liqui preteritũ priorẽ dixit syllabã indifferentẽ habere. Q̃ð exẽplis probare debuisset omni licẽtia carentib9. Q̃ð eni Virgilij esse dicit. Nestor. Virgi.

Nãqz suam patria liquerat tellure sepultam.

Per qð ꝓbat breuiari priorẽ syllabã: aut licentia poetica / aut opis impfectione credit Laurentius Vallensis sic relictũ fuisse. Omnes tñ fere codices Virgiliani sic habent / in quarto libro Aeneidos.

Namqz suam patria antiqua cinis ater habebat.

Bibi. Virgilius.

Pabula gustassent Troię Xantumqz bibissent. Luca.

Scidi Fe Lucanus libro tertio.

Aut scidit: ꝛ medias fecit sibi littora terras. Stati.

Scidi. Stati. lib. ix. Theb.

Oraqz pectoraqz ꝛ viridem scidit horrida vestem. Virgi.

Fidi. Virgi. li. ix. Aeñ.

Diffidit: ac multa porrectum extendit harena. Horati.

Fidi. Horati. libro tertio carminũ.

Demersa exitio. Diffidit vrbium.

Est eni carmẽ Asclepiadeũ: q sic mẽsurat: sicut supius patuit. Diffidi vr. Choriãb9 est. cõstat eni q̃ttuor syllabis prima ꝛ q̃rta lõgis. Scðã ꝛ tertia breuibus. Virgi.

Dedi. Virgi. lib. ij. Aeñ.

Dedi. Nec dubijs ea signa dedit Tritonia monstris.

Steti. Delitui dum vela darent: si forte dedissent.

Steti. Contorsit: stetit illa tremens: vteroqz recusso.

Tuli. Obstupui: Steteruñqz come ꝛ vox faucibus hesit.

Vnius in miseri exitium conuersa tulere.

Non tulit hanc speciem furiata mēte Chorebus. Tuli.
Me refero. Irruerāt Danai: & tectū omne tenebāt. Rui.
Preterita vero dissyllaba: que habēt vocalē ante. I
Ut Fui. Lui. sui. Rui. Nui. Spui. per regulā generalē possunt pbari habere priorē syllabā breuem.

Syllaba quae post vocalem alterā habet vocalem &c.

Upina duaꝝ syllabaꝝ pducunt s ex illis primā. Ut fero Latū. Excipitur Eo Itū. Queo Quitum. Lino Litum. Sero Satum. Do Datū. Sto Statum. Sino Situm. Ruo Rutum. Cieo Citum. Reor Ratum.

Virgi. Virgi. Georgi. pmo & vj. Aen.
At si cum referetq; dic: condetq; relatum. Latum.
Contra elata mari respondet Gnosia tellus. Latum.
Multa preterea alia. Ut Iuno Iutū. Video Visum Rideo Risum. Neo Netū. Fleo Fletum. Moueo Motū. Foueo Fotum. Cresco Cerno Cretū. Cado Casum. Edo Esum. Fundo Fusum. Ludo Lusum Rodo Rosum. Rado Rasum. Sperno Spretum. Sterno Stratum. Odi Osum. Tero Tritum. For faris Fatum. Tueor Tutū. Nascor Natum. Utor Usū. Cio Citū. q̄rū cōiugatiōis sicut & Fero Latū pducūt. Sed de Cio Citū aliq̄ exēpla afferamus.

Virgi. Virgi. ii. iij. vj. vij. &. x.
Excitum ruit ad portus & littora complent. Citum.
Qui bello exciti Reges. que quenq; secute. Citum.
Ardet inexcita Ausonia atq; immobilis ante. Citum.
Aeolia excitos. Aut actam nubibus Irim. Citum.
Ni Megareus specula citus clamasset ab alta. Citum.

Statius lib. primo Theb. Stati.

Citum. Nesciat. et totiens excitam a sedibus imis.

Ouidi. lib. primo Metamor. Ouidi.

Itum. Poscebatur humus. Sed itum est inuiscera terre.

Uirgili. lib. v. Aeñ. Uirgi.

Itum. Nunc bos. nunc illos aditus: omnē qz pererrat.

Terentius in Ecyra. Teren.

Quitum. Nā cū cōpssa ē gnata: forma i tenebris nosci nō qta ē.
Est enī q̄ternarius Jambicus. qđ et Priscian9 osten Prisci.
dit libro. x. Et mēsurat sic. Nācum. Cōpres. sestgna.
Spondei sunt. tafor. Jambus. mintene. Dactylus.
brisno. scinon Spondei. quitest. Jambus. et sic qua-
terni pedes Jambo claudi videntur. Hoc preterea su
pinum Quitum non frequens est.

Ouidi lib. viij. Meta. Ouidi.

Litum. Pocula: que caua sunt flauentibus illita ceris.

Idem in Heroidibus.

Litum. Oblitus a Domine cede libellus erit.

Martialis Epigrām. lib. x. Marti.

Litum. Deqz coloratis nunquam lita mater Aetruscis.

Lucanus lib. viij. Luca.

Litum. Illita tela dolis. nec Martem cōminus vnquam.

Uirgili. Georgicoꝝ. iiij. Uirgi.

Litum. Ardentes auro: et paribus lita corpora guttis.

Et in sacris litteris. Sacre.

Sunt multa fuscis illita. Ubi Suntmul. Scisil.
Spondei. tafu. lita. Jambi sunt.

Uirgili. iiij. Aeñ. Uirgi.

Satum. Hic Ammone satus rapta Garamātide Nympha.

Idem li. vj.

Satum. Constitit Anchisa satus: et vestigia pressit.

Idē lib. ix. Aeñ.

Datum. Sat fatis Veneriqz datum est tetigere q arua.

Statius libro. xj. Theb. Stati.

Germanū: nempe ille fidē ⁊ stata foedera rupit. Statum

Luca. Lucanus.lib.x.

His ascripsit aquis.quorum stata tempora flatus. Statum

An. Ne. Antonius tamen noster in eodem versu producit ⁊ corripit sic.

Statum.siue Statum dat Sto cū Sisto.Sed illa Statum.

Quid tamē Priscian9 de Supino Statū sentiat postea patebit:cū de dictiōe Staturus tractabimus.

Luca. Lucanus lib.viij.

Hic situs est magn9.Placet hoc fortuna sepulchrū. Situm.

Martia Martialis Epigrām.lib.vj.

Hic situs est fuscus.licet hoc fortuna fateri. Situm.

Virgi. Virgi.in opere qđ inscribit Culex.

Heroes:medij sqz siti sunt sedibus omnes. Situm.

Ouidi. Ouidius in epistolis Heroicis.

O brutus insanis esset adulter aquis. Rutum.

Diruta sunt alijs.Vni mihi Pergama restant. Rutum.

Stati. Statius.lib.iiij.Theb.

Alueus inde thoros riparū ⁊ proruta turbant. Rutum.

Virgi. Virgili.lib.v.Aeñ.

Aut Ida in magna radicibus eruta pinus. Rutum.

Sic preterea.libro.x.Priscianus inquit.

Excipitur Rutum vel Ruitū.quod.V. corripit.vel quod I seruauit. Nam secundum futuri participium.idest Ruiturus debet supinum Ruitum esse.Lucanus in.iiij.Ruituraqz semper stat moles mirum. Secundum praeteritū vo debet Rutum diei penultima correpta. Virgi.in.xj.Nec mihi eum Teucris vllum post eruta bellum Pergama.⁊ vi-

detur hoc per Syncopā. I. vocalis in praeterito prolatum Erutus pro Eruitus. Ideoqȝ tempus pfectū simplex: qđ habuit. U. ante. I. seruasse.

Martialis quoqȝ Epigrā. lib. pmo dixit. Martia.

Ruitum. Que cineri vanus dat ruitura labor.

Statius. lib. vij. Theb. Stati.

Ruitum. Si geminos soles: ruituraqȝ suadeat astra.

Ouidius lib. iiij. Meta. Ouidi.

Ruitum. Aut petis. Aut vrges ruiturum Sisyphe saxum.

Neqȝ enim / qđ ego legerim / Rutum aut Rutur9 in. verbo simplici Ruo comperitur.

Priscianus quoqȝ libro. xj. dicit apđ Antiqores Priści. Dirutus produxisse penultimā. quod non probat.

Uirgi. lib. viij. xj. ij. ₇. x. Aeñ. Uirgi.

Citum. Haud procul inde citae metū in diuersa quadrigę.

Citum. Ferte citi ferrum. Date tela. Scādite muros.

Ratum. Nos abijsse rati: ₇ vento petijsse Mycenas.

Ratum. Mente dares. atqȝ hęc Turno rata vita maneret.

Ouidius in Ibin. Ouidi.

Ratum. Nulla mora est i me. Peragā rata vota sacerdos.

Upina veniētia a praeteritis verbo. ui. mutata in tum. producūt penultimā. Ut Amaui Amatū. Quaesiui Quaesitū. Audiui Auditū.

Statius lib. primo Theb. Stati.

Amatū. Deiphylen Tydei. Argiam Polynicis amati.

Uirgili. li. vij. ₇ primo Aeñ. Uirgi.

Quęsitū. Rex tibi coniugium ₇ quęsitas sanguine dotes.

Auditū. Nulla tuarum audita mihi. nec visa sororum.

Et multa alia vbiqȝ inuenies.

p Raeterita geminātia primas syl
labas habent semper primas syl
labas breues: atq; etiam secun
das: Nisi sequantur duae consonantes
Caedo quoq; & Pedo penultimas pro
ducunt.

Accipe regulę exempla. Cado Cecidi. Cano Cecini. Tango Tetigi. &c.

Virgi. Virgi. iij. Geor. Tertio & viij. Aen.

Inter cunctantes cecidit moribunda ministros. Cecidi.
Bis patrię cecidere manus, quin protinus omnem. Cecidi.
Hoc signum cecinit missuram diua creatrix. Cecini.
Vatis fatidicę: cecinit quę prima futuros. Cecini.

Ouidi. Ouidius libro primo Fastorum.

Sed tetigi verbis vltima verba meis. Tetigi.

Virgi. Virgili. iij. lib. Aen.

Postquam altos tetigit fluctus & ad ęquora venit. Tetigi.

Et sic Tundo Tutudi. Pello Pepuli. Pario Peperi. Pango siue Paciscor Pepigi. Pungo Pupugi. Disco Didici. Percello Perculi. Tollo Tetulli.

Cū sequuntur autem duę consonantes: prima manente breui secunda producit positione. Vt Fallo Fefelli. Pendeo siue Pendo Pependi. Tendo Tetendi. Curro Cucurri. Mordeo Momordi. Tōdeo Totondi. Spondeo Spopondi. Posco Poposci. Parco Peperci.

Virgi. Virgili. lib. ij. vij. v. & xj. Aen.

Defuit: & comites natumq; virumq; fefellit. Fefelli.
Examen subitum ramo frondente pependit. Pepēdi.
Alta petens pariterq; oculos telumq; tetendit. Tetendi.
Vix ea legati: Variusq; per ora cucurrit. Cucurrit.

Momor. Procubuit moriens: & humū semel ore momordit.
Et sic de ceteris.
Ouidius libro. ij. & viij. Meta. Ouidi.
Cecidi. Cum subit illa nemus: quod nulla ceciderat etas.
Cecidi. Silua frequens trabibus: quam nulla ceciderat etas.
Lucanus libro. iiij. Luca.
Cecidi. Terga fuga donec vetuerunt castra cecidit.
Martialis Epigrammaton. lib. vj. Martia.
Cecidi. Sepe ego lasciuum mortem moribunda cecidi.
Cecidi. Que Phryx & libys altius cecidit.
Cidit pes vltim9 Troche9 ē: ga ē carmē phaleuticū.
Horati. lib. pmo Sermonū Satyra. viij. Horati.
Pepedi. Nam displosa sonat quantum vessica pepedi.
Martialis Epigrāmaton. lib. xij. Martia.
Pepedi. Ethon in Capitolio pepedit.
Pedit enim vltimus pes huius carminis Trocheus est: cum sit etiam Phaleuticum.

D Ictio deriuata & cōposita aequalia retinet tēpora suis primitiuis & simplicibus: etiam si vocalis in vocalem mutetur: dum modo eadem consanans maneat. Quod patitur exceptionem. Ut a Tego Toga &c.

Regula hec significat tantam esse vocalem in dictione deriuata & composita: quanta est in dictione primitiua & simplici. Ut Roma habet primam syllabā longam. Romanus quoq; per deriuationem candem producit. Et sic Dono. as. & Donum &c. (Ueniat tamen verbum a nomine. quod nonnulli Grammatici curant. inter quos & Priscianus libro nono & libro de duodecim Carminibus. An nomen a Uerbo. Ut Sedeo & Sedes. Opaco. as. Opacus. a. um. Ar-

ma.or. Armo.as. Aes Aeris Subaero.as. Aurum Auri Auro.as. Signum Signi Signo.as.

Item cum duę ponuntur dictiones Primitiua scilicet & Deriuatiua: Utra ab altera veniat.quod plerūq3 non facile est cognitu:impresentiarum pretermittimus.) Amo preterea verbum primam syllabam habet breuem. Quare & illud sequuntur Amabā. Amaui. Amaueram. Amabo. & cętera tempora & voces. vt Amor. Amans. Amaturus. Amandi.do.dū. Amatum.tu. Amatus.a.um. Amandus. Amator. Amabilis. Et sic multa alia normam primitiuorum sequuntur. Ut Caneo. Canus. Egeo. Egenus. Rubeo. Rubor. Doleo. Dolor. Auidus Aua. Hymē. Hymenaeus. Limus Limosus. Lacus Lacunar. Lupa Lupanar. Similter Citum.tu. Cito.as. Uolutum. tu. Uoluto.as. Motum.tu. Moto.as. Argutum. tu. Arguto.as. Adiutum.tu. Adiuto.as. Tutū.tu. Tutor.aris. Pollicitum.tu. Pollicitor.aris.

Duco preterea dictio simplex habet primā lōgam. & sic Deduco. Diduco. Reduco. Subduco ab eo cō posita illud. U. producunt. Quā legem seruabis in syllaba breui. Ut Amo. Deamo. Lego. Perlego. Tero Contero. Et sic plurima alia inherent regulę simplicium. Ut Dico Edico. Predico. Sido Cōsido Facio Tepefacio. Calefacio. Dico.as. Indico. Dedico. Abdico.as. Lego.as. Relego. Delego.as. Feci. Perfeci. Legi. Delegi. Triui. Contriui. Dedi. Circundedi. Pessundedi. Uenundedi. Pepuli Impuli. Compuli. Tutudi Contudi. Pertudi. Cecidi Concidi. Incidi. Procidi. Datū Circundatum. Pessundatum. Uenundatū. Itū Reditū. Obitū. Preteritū. Abitū. Citū Excitū. Incitum. Sino Situ. Desino Desitū. Pono Posui Positum. Compono. Impono. Repono. Sui. Situm.

Fore Affore. Profore. Defore. Et sic Absfore. Cōfore. Diffore: q̄ raro i usu sūt. Dux Ducis. Redux Reducis. Remex Remigis. Semiremex Semiremigis. Rex Regis. Interrex Interregis. & alia innūerabilia.

Mutata praetera vocalis nō mutat quātitatē manētē eadē cōsonāte. Ut Facio habet. A. ante. C. breuē. Perficio silr ab eo cōpositū: Ubi mutat. A. i. I. breuiat illō. Et sic Iacio Deijcio. Cōijcio. Reijcio. Obijcio. Proijcio. Cano Cōcino. Accino. Praecino. Taceo Cōticeo. Subticeo. Reticeo. Cado Cōcido. Procido. Recido. Decido. Occido. Datū Reddutū. Cōdutū. Abscōdutū. Satū Cōsitū. Insitū. Itē Sedō Praesidō. Obsideo. Dedi Abdidi. Cōdidi. Obdidi. Subdidi. Steti Cōstiti. Restiti. Praestiti. Ubi mutat E. i. I. Quatio Percutio. Cōcutio. Discutio. A. in. U. Tego Tugurium. E. i. U. Itē ledo. Aequus. Caedo habēt primā syllabā Diphthōgo lōgam. Collido. Allido. Illido. Iniquus. Occido ab eis cōposita mutāt Ae. Diphthōgon in. I. & pducūt eadē. Et sic Audio Obedio. Ubi Au. Diphthōgus in. E. Achilles. Ulyxes p Achilleus Ulyxeus. Ubi silr Eu. i. E. lōgā trāsire dicat. Claudo Recludo. & Fraudo Defrudo minus vsitatum. in. U. Plaudo Cōplodo. Explodo. & more antiquo / vt ait Priscianus / Lautus Lotus. Plaustrū Plostrū. Cautes Cotes in. O. mutat. & infinita alia. Prisci.

Si aūt mutet cōsonās: variat quoqz vocal' q̄ntitas. Ut Pono habet pmā lōgā. Posui vo & Positum habēt eandē breuē. Virgilius. Virgi.

Pono. His ego nec moetas rerum nec tempora pono.
Posui. Puppibus & leti nautę imposuere coronas.
Positū. Aspera tum positis mitescent secula bellis.

Itē Moueo habet. O. ante. U. consonantē breuem. Mobilis autem & Mobilitas eandem acuunt.

Persi. Persius Satyra prima.

Men moueat quisquã: cantet si naufragus assem? Moneo

Mobile colluerit patranti fractus ocello. Mobile

Uirgi. Uirgi. iiij. Aen.

Mobilitate viget: viresq3 acquirit eundo. Mobili

Que z multis exemplis alijs probare potes.

Notũ tñ a Nosco. Uel Gnotũ / vt nõnullis placet / a Gnosco priorẽ habet longã. z sic Ignotus. Sz No to. as. qd a Notũ credit descẽdere: O. breuiat. Qd z

Uirgi. Priscianus libro. viij. tetigit. Uirgilius.

In sicco ludunt fulice: notasq3 paludes. Notum.

Nota tibi: z nostro doluisti sepe dolore. Notum.

Parta mee Ueneri sunt munera: namq3 notaui. Noto. as

Incassum furit. Ergo animos eumq3 notabis. Noto. as

Cognitũ preterea z Agnitũ cõposita a Notũ: que mutant. O. in. I. nõ mutata cõsonãte breuiãt illũ. I.

Uirgi. Uirgilius.

Tempore iam ex illo casus mihi cognitus vrbis. Cognitũ

Ardebant. Sed res animos incognita turbat. Cognitũ

Iuue. Iuuenal. Satyra prima.

Agnitus accipies. iubet a precone vocari. Agnitũ.

Stati. Statius. lib. v. Theb.

Teritur. vna vagis Lemnos non agnita nautis. Agnitũ.

Uerba quoq3 freqũtatiua a vbis pme cõiugationis deducta / formataq3 ab vltio supino. A. penultia longa mutata i. I. retinẽt illũ. I. breue nõ mutata cõsonãte. Ut Uolatu Uolito. as. Rogatu Rogito. as. Clama tu Clamito. as. Impatu Impito. as. Appellatu Ap pellito. as. Pulsatu Pulsito. as. Saltatu Saltito. as. Uocatu Uocito. as. Coenatu Coenito. as. Mi natu Minitor. aris.

Uirgi. Uirgi. pmo Geor. z. x. Aen.

Sepe leuem paleam z frondes volitare caducas. Uolito.

Morte obita: quales fama est volitare figuras. Uolito.

Idem lib. primo. Aen.

Rogito. Multa super Priamo rogitās. sup Hectore multa.

Martialis lib. primo Epigrā. Marti.

Clamito. Hoc si terq; quaterq; clamitaris.

Horati. lib. Sermonū pmo z. ij. Horati.

Imperito O lim qui magnis legionibus imperitarint.

Impenito Tu mihi qui imperitas: Alijs seruus miser. Atq;

Et ita de alijs.

Item No. as. aui. Supinū Natū / sicubi est: priorem syllabam producere debet: cum dissyllabum sit. Frequentatiuum vero eius Nato. as. breuiat. Marti.

Martial' Epigrā. lib. primo z. iij.

Nato. Uis puto cum libro Marce natare tuo.

Nato. Piscinam peto. non licet natare.

Uirgi. lib. pmo z. ij. Georgi. Uirgi.

Nato. Rura natant fossis: Atq; omnis nauita ponto.

Nato. Nec non z torrentem vndam leuis innatat alnus.

Superior preterea regula / vt dictum est / patitur exceptionē. Ut Tego. Lateo. Rego. Sedeo habent primas syllabas breues. Quoꝝ deriuatiua Tegula. Laterna. Regula. Sedes producunt eandem.

Itē Dico. Luceo. Areo natura. O ffa vo positiōe habēt pmas syllabas lōgas. Dicax aūt Lucerna. Arista. O ffella: que ab illis deriuanẗ: easdē corripiunt.

Uirgi. iij. z primo Aen. Uirgi.

Tego. Conatus: ramis tegerem vt frondibus aras.

Lateo. Nec latuere doli fratrem Iunonis z ire.

O uidius in Heroidibus. O uidi.

Rego. Armiferam Thracen qui regat alter erit.

Uirgi. ij. Aen. Uirgi.

Sedeo. Et sedet hoc animo: perituręq; addere Troię.

Iuuenalis Satyra. iij. Iuue.

Tegula. Ultimus ardebit quem tegula sola tuetur.

Martialis in Distichis. Marti.

Dux laterna viȩ clausis feror aurea flammis. Laterna.

Stati. Statius lib. vj. Theb.

Ut ruit: atqꝫ equum summisit regula limen. Regula.

Uirgi. Uirgi. in Moreto.

Nec sumptus erat illud opus: Sed regula curȩ. Regula.

Idem lib. iiij. Georg.

Principio sedes apibus statioqꝫ paranda. Sedes.

Idē lib. p̄mo. v. ⁊ iij. Aeñ.

Maturate fugam. Regiqꝫ hȩc dicite vestro. Dico.

Frenatis lucent in equis. quos omnis euntes. Luceo.

Arebant herbȩ. ⁊ victum seges ȩgra negabat. Areo.

Melle soporatam ⁊ medicatis frugibus offam. Offa.

Iuue. Iuenalis Satyra. vj.

Tot medicaminibus / cocteqꝫ siliginis offas. Offa.

Horati. Horat. ī Arte Poetica. ⁊ li. Sermonū p̄mo.

Uerum ita risores. ita commendare dicaces. Dicax.

Qui captat risus hominum famamqꝫ dicacis. Dicax.

Iuue. Iuuenalis Satyra prima ⁊ Sexta.

Hȩc ego non credam venusina digna lucerna. Lucerna.

Obscurisqꝫ genis turpis fumoqꝫ Lucernȩ. Lacerna.

Uirgi. Uirgi. in Bucolicis ⁊ Gerg. p̄mo.

Post aliquot mea regna videns mirabor aristas. Arista.

Falcem maturis quisquam supponat aristis. Arista.

Marti. Martialis in Distichis.

Parua tibi in curua craticula sudet ofella. Ofella.

Iuue. Iuuenalis Satyra. xj.

Tempore: ⁊ exigue frustis imbutus ofellȩ. Ofella.

Ambitum quoqꝫ ab Ambio penultimam corripit / sicut suum simplex Itum: cuius supra meminimus. ⁊ hoc Ambitus. Ambitus. Ambitui. nomen / probare videtur.

Luca. Lucanus libro primo.

Ipse sui populus: lethalisqꝫ ambitus vrbi. Ambitus

Stati. Statiꝰ libro. p̄mo. vj. ⁊ ix. Theb.

Ambitus. Ambitus impatiens et summo dulcius uno.
Ambitus. Gloria mista malis: Afflictęque ambitus aulę.
Ambitus. Ambitus orantesque tibi seruire Papeę.

Sed Ambitus. A. Am. penultimā producit. Ut apud Ouidium libro primo et. xv. Meta. Ouidi.

Amb. a. ū Jussit: et Ambitae circundare brachia terrę.
Amb. a. ū Fluctibus Ambitae fuerant Antbisa Pharosque.

Statum preterea corripere dicitur priorem. Staturus vero illam producit.

Lucanus libro Secundo. Luca.

Staturus Et statura redit. iam Phoebum. vrgere monebat.
Et/vt ait Priscian9 libro quarto/ Statura tam Nomen quam Participium est. Prisci.

Hāc etiā productionem ex compositis colligimus.
Martialis Epigrā. lib. x. Marti.

Staturus Constatura fuit Megalensis purpura centum.
Stati. lib. vij. Theb. Stati.

Staturus Quę sic orsa prior Spes ne obstatura Pelasgis.
Sic quoque Priscianus inquit libro nono. Prisci.

Steti vero Statum supinum penultima producta debet facere. Unde Lucanus libro. ij. Cōstatura fides superum ferale per vrbem. Est tamē in hoc quoque notandū quod nomina ab eo deriuata. A. penultimā corripiunt et antepenultimā Ut Status. a. um. Stabilis. Lucanus. lib. x. Quoꝝ Stata tēpora flatus. Idem in. v. Quā non stabili tremulo. sed culmine cuncta despiceret.

Idem Lucan9 li. iij. Stabilis corripit. Luca.

Conferitur ſtabilis naualibus area bellis. Stabilis

Horati. Horatius ſimiliter in ſeculari carmine.

Quod ſemel dictum eſt ſtabiliſq; rerum. Stabilis

Et eſt verſus Saphicus.

Eſu & Partu ſecundas ſyllabas habent longas ſicut omnia in. U. deſinentia Supina: quia. U. termi-

Priſci. nalis longa eſt. Ut Amatu. Curſu. Quod Priſcianus non longe a fine ſeptimi libri confirmat dicens.

Omnis enim in quacunq; parte terminatio in. U. deſinens producit. Ut Fluctu. Pantu. Tu. Diu.

Sed Eſurio & Parturio illud. U. breuiant.

Iuue. Iuuenalis Satyra tertia.

Greculus eſuriens in celum/iuſſeris/ibit. Eſurio.

Marti. Martialis Epigrāma. li. ij.

Noni hominum mores. eſurit atq; ſitit. Eſurio.

Et ſemper miſer hic eſurit. ille vorat. Eſurio.

Sacrę. L. Et in ſacris Litteris.

Per quem nec ales eſurit. Eſurio.

Eſt enim carmen dimetrum Iambicum. & menſuratur ſic. Perquē. Spōdeus. neca. leſe. ſurit Iambi ſunt.

Horati. Horatius in arte Poetica.

Parturient montes. naſcetur ridiculus mus. Partu.

Uirgi. Uirgili. in Bucol. & ij. Georg.

Et nunc omnis ager. nunc omnis parturit arbos. Partu.

Parturit almus ager: Zephyriq; tepentibus auris. Partu.

Hoc etiā te latere nolo non ſolum hęc/ quę notaui mus: deuiare a ſuis primitiuis: Sed etiā permulta alia quę regulas ſequuntur ſpeciales. Ut Humus & Humilis/ atq; Humo. as. inde (vt nonnulli aiunt) deducta habent priorem ſyllabam breuem. Humanus vero: quod non ab humo: Sed ab Homine aliqui di-

cunt fieri: Humor. Unde Humeo. Humecto & Humidus dici putantur: habent eandem longam.

Virgi. ij. & iij. Georgicor. — Virgi.

Humus. Fundit humo facilem victu iustissima Tellus.

Humus. Tollere humo: victorq3 virum volitare per ora.

Idem in Bucolicis

Humilis. Atq3 humiles habitare casas & figere ceruos.

Humilis. Non omnis arbusta iuuant humilesq3 Mirice.

Idem lib. primo & x. Aeñ.

Humo. as Ipsa sed insomnis inhumati venit imago.

Humo. as Quisquis honos tumuli. quicquid solamẽ humádi est

Idem lib. v. & iiij. Aeñ.

Humanus Respicit humanos. da flammam euadere clasi.

Humor. Interea teneris tepefactus in ossibus humor.

In Bucolis tñ Humor corripit̃ sic.

Humor. Dulce satis humor est. depulsis Arbutus hędis.

Lucanus libro. v. — Luca.

Humeo. Humentes mirata genas: percussaq3 ceco.

Virgi. li. iij. & iiij. Aeñ. — Virgi.

Humeo. Humentemq3 aurora polo dimouerat vmbram.

Humeo. Me pater Anchises quotiens humentibus vmbris

Propertius võ lib. iij. Elegia. xv. breuiat sic. — Prop.

Humeo. Aut humet ignotę cumulus vallatus harenę.

Sed tunc Antonius Volscus cõmentator ab Humo declinari credit. — An. Vol.

Virgi. li. primo Aeñ. & iiij. Georgi. — Virgi.

Humecto Multa gemens: largoq3 humectat flumine vultum.

Humecto Qua niger humectat flauentia culta Gallesus.

Idem primo. Georgi. & ij. Aeñ.

Humidus Humida solstitia atq3 hyemes optate serenas.

Humidus Temperet a lachrymis. & iam nox humida cęlo.

Nubo preterea: quod Nubilis sequit̃. nu. syllabam producit. Sed Pronuba & Innuba breuiant.

Iuuenalis Satyra. Secunda. — Iuue.

Tu nube atqꝫ tace. Donant arcana Cylindros. Nubo.
Interea tormentum ingens nubentibus heret. Nubo.
Virgi. Virgili. li. vij. Aeñ.
Iam matura viro. iam plenis nubilis annis. Nubilis.
Ouidi. Ouidius. lib. xiiij.
Hec vbi nubilibus primum maturuit annis. Nubilis.
Virgi. Virgi. iiij. ꝛ. vij. Aeñ.
Deueniunt. Prima ꝛ tellus ꝛ Pronuba Iuno. Pronu.
Et Bellona manet te Pronuba. nec face tantum. Pronu.
Ouidi. Ouidius. lib. nono meta.
Pronuba qd Iuno. quid ad hec Hymonee venitis: Pronu.
Virgi. Virgili. i opusculo de signis celestibus.
Tum Leo terribilis veniens: Atqꝫ Innuba virgo. Innuba.
Stati. Stati. lib. iiij. Theb.
In vulnus cecidere greges. Tūc Innuba Mantho. Innuba.
Ouidi. Ouidius lib. x. ꝛ. xiiij. Meta.
Nec Tilię molles. nec Fagus ꝛ Innuba laurus. Innuba.
Innuba permaneo. Sed iam foelicior ętas. Innuba.

Est similiter animaduertendum / syllabas naturaliter longas modo Poetarum auctoritate per Systolen corripi. Modo breues per Ectasim produci. de quibus ꝛ alias diximus.

Virgi. Virgili. ij. Aeñ.
Obstupui. Steteruntqꝫ comę ꝛ vox faucibus hesit.
Stati. Stati. lib. x. Theb.
Cū genitor. Steteruntqꝫ ambo ꝛ vox hesit vtriqꝫ.

Vbi dictio Steterunt secundam syllabam breuiat: quę longa est cremento.

Virgi. Idem Virgili. lib. primo Aeñ.
Exercet Diana choros. quam mille secutę.

Diana primam syllabam hic producit. quę naturaliter breuis est. Duas figuras speciesqꝫ Metaplasmi duas Alexander sic perstringit. Alexan.

Si lōgā breuies: debet tibi systola dici.
Ectasis esse solet: si pducas breuiandā
Qua etiam in re Donatus ita inquit. Dona.
Systole est correptio syllabae cōtra naturā verbi facta. Ut Aquosus Orion pro Orion producte. Ectasis est extensio contra naturam verbi cōtraria Systole. Ut Italiam fato profugus. Cum Italiam prima syllaba correpta dicere debeamus.

Sciendū est tamē qd Uirgilius libro primo & qrto Uirgi.
Aeñ. Orion prima syllaba breui enunciauit sic.
Orion. Cum subito assurgens fluctu Nymbosus Orion.
Orion. Dum pelago deseuit hyems & aquosus Orion.
In tertio tñ & septio libro pma lōga ptulit.
Orion. Armatumqz auro circunspicit Oriona.
Orion. Seuus vbi Orion hybernis tunditur vndis.
Quibus exemplis apparet / & alijs permultis Orion primam syllabam habere indifferentem.

Quicquid preterea Donatus dicat: cui maxima fides vtpote Grammatice facultatis grauissimo Auctori & Beatissimi Hieronymi egregio preceptori habenda est: Italia semper apud Uirgilium Poetarū Latinorum eminentissimum primam producit syllabam sic.
Italia. Laudibus Italie certent non Bactra nec Indi.
Italiam fato profugus Lauinaqz venit littora.
Italiam Italiam primus conclamat Achates.
Et in pluribus alijs locis.
Nec solum apud Uirgiliū: Uerū & apud ceteros Uirgi.

Poetas hoc frequenter reperies.

Luca. Lucanus lib. primo.

Urbibus Italię: lapsisq; ingentia muris.

Ouidi. Ouidi. li. xv. Meta.

Italiam tenuit. preterq; Lacinia templa.

Marti. Martialis Epigrã. lib. viij.

Protinus Italia concepit Arma Uirumq;.

Adhuc etiã modũ pferũt Italides. & Italicus.

Uirgi. Uirgilius lib. xj.

Italides: quas ipsa decus sibi dia Camilla. Italides.

Marti. Martial. Epigrã. lib. xj.

Italides possunt. Atthides esse suam.

Stati. Statius Siluar libro primo.

Italidum. Tandem merito possessa marito.

Ouidi. Ouidi. lib. xiiij. & xv. Meta.

Littore in Italico Messenia moenia contra.

Grata quis Italicis auctor posuisset in oris.

Italus vo mõ pducit. modo corripit primam.

Ouidi. Ouidi. lib. iiij. Fastor & in Heroidib9 pducit sic.

Itala non tellus Grecia major erat. Italus.

Queq; vbi sint nescis: Itala regna sequi.

Marti. Martialis Epigrãma. lib. x.

Mutauere meas Itala regna comas.

Uirgi. Uirgi. in Aeñ.

Et sepe Hesperiam. Sepe Itala regna vocare.

Complerint campos acies. quibus Itala tantum.

Idem in eodem opere corripit sic.

Non licuit fines Italos fataliaq; arua. Italus.

Mox Italus Mnestheus: gen9 a quo noie Mẽmi.

Nulli fas Italo tantam subiungere gentem.

Ouidi. Ouidius. lib. xv. Meta.

Esse loci: positeq; Italis in finibus vrbis.

Qui & ipi Poetae plres quoq; alias dictiões p arbitrio & volũtatis placito enũciãt. vt Meracy. a. um.

apud Horatium libro secundo Epistolarum producit penultimam sic. Horati.

Meracus Expulit Elleboro morbum Bilemq; meraco.

Similiter Propertius. Prop.

Meracus Ab pereat quicunq; meracas repperit vuas.

Apud Virgi. vo in Priapeis/si tamē is Auctor fuit qui Priapeia scripsit/eandem breuiat sic.

Meracus Constitui: Meracas edidicitq; notas.

Frequentius tamen inuenitur longa.

Item Conubium eodē modo se habet. Nam modo pducit. nu. syllabam. Ut apd Virg. lib. iiij. Aen. Virgi.

Cōnubiū. Cuiq; loci leges dedimus connubia nostra.

Ouidius in Epistolis. Ouidi.

Cōnubiū. At mea despecti fugiunt connubia Thraces.

Modo corripit eandem.

Virgi. lib. primo Aen. Virgi.

Cōnubio. Connubio iungam stabili: propriamq; dicabo.

Statius Siluarum libro primo. Stati.

Cōnubiū. Connubij: redeunt animo iam dona precesq;.

Et sic de multis alijs. que/vt breuior sim: pretereo.

Et sic breuissima commentatio sine Lectio nostra finitur. que amicorum discipulorumq; precibus & importuna (vt ita dicam) efflagitatione. qui auctoritatibus & multis exemplis/digressionib9 quoq; rei/de qua agitur: conducentibus nōnunquam delectant: eo modo: quem ostendit: composita est. Ubi si quicquam nō vt decet/aut plura quam decet alicubi/scripta offenderis: te quicunq; hec leges oro: vt ea libenter aut corrigas. aut/si libitum erit: deleas. Quod ipsum / si adeo rei litterarie peritus sis/vt index & corrector esse possis.

(nam imperitorum Gramaticulorum iudicio nihil re linquere volo) non modo nõ molestũ: sed perquãgratum mihi erit. Nõ tamẽ dubito/si eorũ/qui z profitendo z discendo eidem rei litterarię dant operam: ingenia optime nouisti: quin id/quod fecimus: non inuitus approbes. Qua etiam in re/quia plerisqʒ in locis simplicium z primitiuorũ exempla haud facile sese nobis offerebant: composita z deriuata pro illis induximus nonnullorꝫ exemplo Gramaticorꝫ ducti: qui plerumqʒ id facere coacti sunt.

Explicitum est impressumqʒ hoc vtilissimũ opus Salmanticę anno a natali Christiano M.cccc.xciij. Pridie Nonas Nouẽbris.

Quę tamen aperte notanda sine castiganda sese offerunt: ea subiungere decreuimus.

Charta.iiij.(vt cū ipa pręposit) p/vt cū sibi ipa ppoit.
Charta.vj.in quibusdā codicib9(efficeit) pro/efficit.
Charta.vij.(vacalē)pro/vocalē.
Charta.viij.(Plinnis.li.xxx.titulo ō aibus) pro/ Plinius.li.xxxiij.titulo ō auibus p picturā deceptis.
Charta.xj.(Omoiote/Leuton) p/Omocotcleutō: quę vna dictio est.
Charta.xiij.(talia fa.)pro talia fatur.
Charta.xiiij.(z.A.añ dictionē Zenta)pro/z.A.in dictione Zenta.
Charta.xv.(pendere ocnas)pro/pendere poenas.
Chartha.xx.(vligatam)pro/vli.gatam.
Charta.xxiij.(Lutcbrę)pro/Latebrę.
Charta.xxiiij.(Otober) p/October.(charina)pro carina.
Charta.xxv.(Achelcius)pro/Acheloius.
Charta.xxvj.e regione lineę(Venit odoratos rc.) Est(Elegia)pro/Elegeia.
Charta xxxvj.(Offella)pro/Ofella.
Charta.xxxvij.(Lacerna)pro/Lucerna.(Quā non stabili)pro/Quā non e stabili.
Charta.xl.(Conubium)pro/Connubium.
Charta vltia ī qbusdam codicib9(Salamāticę)pro/ Salmanticę.

Dictiones etiā Syncresis.Diercsis.Sapbicus.a.ū.Dactilus.quas aliquib9 in locis inuenies sic scriptas: in quocūq3 ponant casu/ita debent scribi Syngresis.Dieresis.Sapphicus.a.ū.Dactylus.

Tu vo siqua pręter hęc/quę notauimus: inueneris/ aut quę addi/elegātiusue dici debuerit/aut quę aliā litterā pro alia siue inuersam/siue nō suo loco positā rece

perint: ea corrige. z nobis ignosce.

Q.d est preterea i titulo (Preceptoris sui) z paulo post (operi suo) an meli9 dicat (Preceptoris eius) z (operi eius) Priscianus z Laurētius: qui multis in rebus z in hac re dissoni sūt: z alij Grāmatici differāt. Aut iudex inter eos litem dirimens / vtrum potius tenendum sit / proferat.